

Історії для душі

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№1 Ціна догвірна

volyn.com.ua

Через кохання до Ірини
Федишин її майбутній
чоловік не став священником

● ІСТОРІЯ НОМЕРА

В зірковому успіхові співачки всі шукають мільйони та впливових родичів, а насправді своєю кар'єрою завдячує впертості другої половинки

с. 4-7

● ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ

Колись хтось із внуків Ірини та Григорія Волощуків напише про них роман.

За два роки
відправили
одне одному
600 листів

с. 9-11 >>

● БАГАТІ ТЕЖ ПЛАЧУТЬ

фото themorningbulletin.com.au

А сьома дружина
мільйонера
його... отруїла

с. 16-17 >>

Фото з фейсбук-сторінки Ірини ФЕДИШИН.

Фото з домашнього архіву родини ВОЛОЩУКІВ.

● **ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД**

«Тихо падає сніг...»

Валентина МИХАЛЬСЬКА, волинська художниця

*Тихо падає сніг,
стали білими дні,
білосніжними стали і ночі.
Ти до мене прийдеш,
переступиш поріг,
і твої поцілюю я очі.*

*Поцілюю вуста,
що мов мак розцвіли,
поцілюю засніжені скроні.
Мою тугу гірку
вже сніги замели...
Медом пахнуть твої долоні.*

Фото pixabay.com.

«Медом пахнуть твої долоні».

● **ЧОЛОВІЧИЙ ПОГЛЯД**

Фото pixabay.com.

«Є темрява, в якій можна почути, як б'ються серця».

«Світ обертається довкола родимки внизу її живота...»

Мірек БОДНАР

*світ обертається довкола родимки внизу її живота.
у мене є небо чи будь-яка інша стрімка висота,
є Бог, що за кожен мій вчинок щедро колись воздасть,
але наразі світ обертається довкола її зап'ясть.*

*є гори, річки, дерева, птахи, міста, дорога врешті-решт,
є це неспішне існування, що схоже на заслання чи арешт,
є гармонія, музика, тиша і спокій, дзвінке суголосся,
але наразі світ обертається довкола її волосся.*

*у мене є все (і навіть більше), чого я коли-небудь хотів,
є соняшники ван Гога і зграя бройгелівських хортів,
є перманентний смуток, є радість, є сльози і сміх,
але наразі світ обертається довкола її ніг.*

*є безліч релігій, є пекло, нірвана, шеол, джаханнам,
є дні і тижні, й місяці, коли найбільше довіряєш снам,
є незліченна кількість незрозумілих мені речей,
але наразі світ обертається довкола її очей.*

*є неспіливий і дуже довгий початок (але немає кінця),
є темрява, в якій можна почути, як б'ються серця.
і як до лаури молився петрарка, а дон кіхот до дульсинеї,
так я молюсь в цій темряві до світу, що зупинився врешті біля неї.*

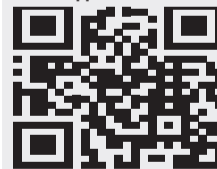
З нами – цікаво!

Місячник
**ТАК НІХТО
НЕ КОХАВ**
wolyn.com.ua
передплатні індекси:
86771, 60305,
60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779 (для читачів інших областей).

Тижневик
Волинь
Газета
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Читайте і дивіться нас
24 години поспіль

VOLYN.COM.UA

«Хто скоріш зі стовпа зіскочить, той бика за роги й вхопить!»

● **СТОП-КАДР** Тож, друзі, у новому 2021 році дійте енергійно, рішуче, не розмінійтесь на дрібнички, а починайте з найголовнішого. Так, власне, і трактує фразеологічний словник вислів «брати бика за роги».

Навіть питання кохання не треба відкладати на завтра. Недарма ж нас вчать класики: «Цілуй, цілуй, цілуй її, — знов молодість не буде» (Олександр Олесь). Тобто і тут треба діяти рішуче, щоб потім не шкодувати, як у поезії Ліни Костенко, що «десь проходила ніжність між нами» і «не вміла стати словами»...

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

Хоча з роками кожен із нас зрозуміє, що справжня любов — це не слова, а дії. Але оскільки конкурс «Стоп-Кадр» безпосередньо пов'язаний зі словами, тобто підписами до світлин, то вкотре висловлюю вам респект. Знову майстерно вдарили позитивними емоціями по коронавірусу.

Тому не буду гаяти час: читайте, жартуйте і смійтесь на здоров'я у 2021 році! І, звісно, кохайте і будьте коханими!

Куди ж полізли ви в знеможі?
Тож рік Бика вже на порозі!
Хутчій спускайтеся до нього
И просіть, просіть щось, ради Бога!

Просіть добра, здоров'я, миру,
Скоріше вигнати коронавірусну прониру,
І ще в любові ближніх є потреба,
А більш нічого нам й не треба!

(**Валентина КЛЮЧНИКОВА,**
м. Луцьк Волинської області).

Куди полізли з переляку?
Ви що, побачили собаку?
Та це ж Бичок стоїть під вами,
Вже рік його не за горами!
(**Дмитро ОНИЩУК, м. Луцьк**).

Ось так наше життя й спливає —
ми пнемось вгору, бо внизу біда чекає.

Стоїть бичок, вагається,
гадає, як тут бути?

Фото pixabay.com.

А раптом разом спустяться —
кого ж тоді боднути?

Новий рік з Биком прийде,
всім нам щастя принесе!
Кому більше — от питання!
Хай це вирішить змагання!

(**Наталія НЕЛІНА,**
сmt. Вендичани Могилів-Подільського району
Вінницької області).

Приїхали з міста гості.
Захотіли молока.
Та біда — замість корови
Натрапили на... бика.

А хтось мені вчора хвалився, що він тореро.

Коли Новий Рік приходять трошки раніше...

Оце кохання! Навіть стовп — один на двох.

(**Віталій КРАВЧУК,**
с. Старостав Луцького (донедавна Горохівського)
району Волинської області).

Мужиком як хочеш стати —
Дівку мусиш виручати!

(**Микола КЛИМУК, м. Луцьк**).

Продовження на с. 15

№1 (27)

3

Фото з фейсбук-сторінки Ірини ФЕДИШИН.

У 13 років талановиту школярку взяли в музичну школу та ще й одразу в четвертий клас.

Ірина Федішин та Віталій Човник разом уже 15 років. За цей час створили не тільки успішний співочий проєкт, а й міцну сім'ю.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Через кохання до Ірини Федішин її майбутній чоловік не став священником

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** В успіхові його дружини всі шукають мільйони та впливових родичів, а насправді вона стала відомою завдяки впертості другої половинки

Інна ПІЛЮК

ГУРТOK ШАХІВ ЗАМІНИЛА НА СИНТЕЗАТОР

Ірина Федішин — корінна львів'янка. Тут народилася, вчилася й розпочала кар'єру співачки. І навіть коли на піку популярності придбали з чоловіком квартиру в Києві, переїжджати туди на постійне проживання наміру не має, адже підрастають діти й зірка вважає, що вчитися вони мають у львівській школі. Співачка на власному досвіді переконана, що зробити успішну кар'єру

можна не тільки в столиці. Головне — щоб серце і душа лежали до тієї справи, яку робиш, і щоб рідні люди вірили та підтримували в усьому.

Їй пощастило з обома факторами. Творчість любила змалку. Трирічною вже розважала гостей на сімейних святах, а потім — і в дитячому садку, і в школі — була головною на концертах. Але батьки все ж хотіли спрямувати доньку в більш серйозне, на їхню думку, русло. Дівчинка почала відвідувати шаховий гурток, викладач пророкував їй хороше майбутнє.

Однак природа взяла своє — вже незабаром Ірина вмовила батьків, щоб дозволили покинути гурток і натомість купили синтезатор. Ті пішли на поступки. У 13 років талановиту школярку взяли в музичну школу та ще й одразу в четвертий клас.

Та коли настав час обирати професію, знову спрацював стереотип про «серйозне заняття». Ірина Федішин стала студенткою економічного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка. Але музику вона не покинула, брала приватні уроки вокалу та сценічної майстерності. До великої сцени було ще далеко. Виступала на концертах в університеті, в нічних клубах, на корпоративах. Незабаром жоден важливий захід у Львові не відбувався без її пісень.

«ЧОГО ДЗВОНИТЬ? ВІН В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ, Я — У ЛЬВОВІ!»

Рухатися кар'єрними щаблями далі допомогло кохання. І якщо кажуть, що за спиною кожного успішного чоловіка стоїть жінка, то з Іриною сталося абсолютно навпаки. Її на велику сцену підштовхнув коханий. На концерті у Бучачі, що на Тернопільщині, 18-річна дівчина виступала у складі маловідомого колективу. Музичному редактору однієї із західноукраїнських радіостанцій Віталію Човнику блондинка запала в око відразу. «Йому дуже сподобався мій виступ, і він прийшов взяти пісні, щоб крутити їх на радіо. Потім ще дуже довго мені телефонував, і я все думала: чого він дзвонить? Віталій тоді жив в Івано-Франківську, я — у Львові, які можуть бути стосунки?» — ділиться спогадами співачка. Але час і наполегливість хлопця взяли своє. Старший на 4 роки Віталій незабаром переїхав до рідного міста дівчини. Через пів року побачень освідчився в одній із львівських кав'ярень. «Ми просто вечеряли, — Ірина до дрібниць пам'ятає той вечір. — В один момент він покликав офіціанта, який приніс на таці квіти і коробочку з обручкою».

Весілля пара справила у 2006 році. Торжество було з розмахом: запросили майже півтори сотні гостей.

У новому сімейному статусі підприємливий Віталій із подвійним азартом взявся до розкрутки голосистої дружини. Планували концерти, самі розклеювали афіші. По всьому регіону крутилися на старенькому «Ланосі». Зірок, як то кажуть, із неба не хапали. На аудиторію великих міст одразу не зазіхали, спочатку гастролювали невеликими райцентрами, які чомусь оминали знамениті співаки. І тепер переконані, що найбільш вдячна публіка — якраз там.

БРАТ — РЕАЛЬНИЙ, А МІЛЬЙОНИ — НАДУМАНІ

Популярність швидко росла. За кілька років співачка вже давала концерт у столиці. Причину раптового злету невідомої ще рік тому Ірини Федішин часто шукали в родинних зв'язках. Але, окрім троюрідного брата-бізнесмена, який був співвласни-

ком сільськогосподарського ринку у Львові, нікого так і не знаходили.

Закидали й те, що Віталій вклав у дружину захмарні суми, але подружжя з таких чуток тільки сміялося, адже знало, з чого все починалося і чого це їм насправді коштувало: «Ніхто не хоче вірити, що я завдяки наполегливій праці всього досягла. Всі починають шукати підводні камені: ага, є багатий брат — значить, то він вклав купу грошей, м і л ь й о н и , і тому вона стала така крута. Яюсь ми писали спонсорський проєкт, п р о с и л и на перший с о л ь - ний концерт. Десь 5–10 тисяч гривень він справді тоді вклав, бо був генеральним партнером. Оце й усі «мільйони». А от чого в мені багато — це чоловікової віри в успіх і його організаторських здібностей».

Однак не тільки Віталій круто змінив життя талановитій блондинки. Ірина взагалі перекреслила його вже майже вирішену долю. До того, як її зустрів, хлопець навчався в духовній семінарії Івано-Франківська та готувався стати священником. «Я хотів їхати вчитися в Рим, у Ватикан, але вирішив усе-таки залишитися з Іриною і в світському житті бути більш корисним, аніж там», — каже продюсер.

Фото з фейсбук-сторінки Ірини ФЕДИШИН.

Артистка вже давно має неофіційний статус примадонни Галичини. Ще б пак: і врода, і талант, і харизма тут на висоті!

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

Ірина запевняє, що більшу частину домашньої роботи завжди виконує сама. Часто ділиться у соцмережах знімками, де готує, займається уроками з дітьми і навіть копає картоплю.

Усі фото з фейсбук-сторінки Ірини ФЕДУШИН.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

І ДІТИ РОСТУТЬ, І СТАТКИ МНОЖАТЬСЯ

Сценічний успіх та популярність дівчини не стали на заваді їхньому сімейному щастю. У родині підрастає двійко синів: Юрко та Олег, яким зараз 9 і 5 років. Не раз пара зізнавалася, що не проти подальшого поповнення. Не бояться вони, що пологи і вагітність зашкодять кар'єрі. Попередній досвід засвідчив: Ірина не з тих, хто сидітиме довго у декреті. Вже через місяць після народження і першого, і другого сина вона впевнено виходила на сцену. Допомогала їй із побутом тоді вся родина.

Навіть звичних дитячих ревностів жінці вдалося уникнути: «Ми першого сина готували до появи

малюка давно. Він знав, що завжди буде старшим братом для нього.

“**На аудиторію великих міст одразу не зазіхали, спочатку гастролювали невеликими райцентрами, які чомусь оминали знамениті співаки. І тепер переконані, що найбільш вдячна публіка — якраз там.**

Тому не міг дочекатися, коли ж мама повернеться додому з пологового. Я була настільки зворушена, коли

побачила, як Юрчик цілував Олежика, пригортав його, не могла стримати сліз. На свій маленький вік він чудово розумів, що немовлятко вже пора купати чи замінити йому підгузок, і завжди нагадував мені про це».

Зараз зіркова родина продовжує жити у Львові і надовго улюблене місто не покидає. Хоча за час популярності мами встигли збагатитися нерухомістю. Окрім квартири в столиці, придбали ще й будинок у Болгарії. «Цю ідею підкинув наш хороший друг, соліст гурту «ТіК» Віктор Бронюк. Помешкання хороше, з видом на море. Я дуже щаслива, що нам вдалося це бажання реалізувати, що у нас тепер є своє житло в теплих краях», — зізналася Ірина Федешин.

Яскраве вбрання — одна із візитівок співачки. А першим її сценічним костюмом була коротка спідничка і кофтина у дрібний горошок.

Ірина Федешин зізнається, що тримати себе у формі їй допомагають щоденні ранкові тренування, які вона не пропускає ні вдома, ні на гастролях.

Гордий день у календарі

● **ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД** Парламент Шотландії ухвалив закон про універсальний доступ до засобів гігієни під час «критичних» днів. Це перша країна світу, де жінки зможуть безплатно отримувати прокладки й тампони у громадських місцях

Світлана ФЕДОНЮК,
культуролог, м. Луцьк

Шотландські парламентарі проголосували за таке революційне рішення не одразу, а після бурхливого суспільного обговорення. Дискусія тривала чотири роки. Громадську кампанію очолювала пресекретарка Шотландської лейбористської партії Моніка Леннон, на радіощах вона охарактеризувала закон як «гордий день для Шотландії». Відтепер закон зобов'язує уряд цієї країни виділяти бюджетні кошти на засоби гігієни усім потребуючим жінкам, у тому числі школяркам та студенткам. Хоча чимало пабів, ресторанів і футбольних стадіонів раніше виступили з подібною ініціативою, власним коштом «оснастили» жіночі вбиральні.

За підрахунками експертів, витрати на реалізацію закону обійдуться Шотландії приблизно у 13 мільйонів доларів США — досить кругленьку суму. Попри це чимало парламентарів називають таке рішення справжнім проривом у ставленні до жінок.

Читаючи про жіночий «прорив» у цій країні, пригадала студентські роки у Львові. Одна з історій закінчилася сумно — розривом стосунків між парюю, здавалося, шалено закоханих старшокурсників. А було це так. Вона, знесилена болючими «критичними» тернополянками, тихенько попросила Його, гуцула, купити у нічній аптеці прокладки. На вушко. Ми, присутні у кімнаті дівчата, навіть не почули, про що саме Вона шепотіла. Зате побачили миттєву бурю Його гніву, розмахом у п'ять поверхів гуртожитку. Наче Говерла впала на Драгобрат, завалюючи по дорозі ще й гору Піп Іван! Він звинуватив її у неповазі і... розпусті. І обізвав «дурною діркою від бублика». На ремарку, мовляв, Він теж прийшов у світ приблизно з та-

“
Один із сміливців—мужчин якось зізнався, що тепер він не лише за «тампаками» для дружини збігає, а й зірку з неба дістане. Аби тільки полежити її жіночі страждання.

кого ж отвору, я почула у відповідь щось на кшталт: такасамадірка, тільки з Волині.

Пізніше, у зрілішому віці, і навіть нині, не раз доводилось бути свідком подібного несприйняття й заледве прихованої огиди мужчин до «червоних днів» жіночого календаря. Правда, деяким моїм заміжнім подругам таки вдалося з роками перевиховати «диких» чоловіків, а от дехто й досі робить вигляд, що справжні пані «пукають трояндами»... Відповідно, тампони та прокладки — то атрибути теж не зі світу леді.

Справжніми ж героїнями, як на Про такі кардинальні рішення, як у Шотландії, наші жінки навіть не мріють.

мене, є ті жінки, хто «доріс» народжувати разом із чоловіком у палаті, розділяючи біль і радість полонів. Один із таких сміливців—мужчин якось зізнався, що тепер він не лише за «тампаками» для дружини збігає, а й зірку з неба дістане. Аби тільки полежити її жіночі страждання.

Нещодавно ревнива знайома «застукала» мене зі своїм чоловіком. У кав'ярні біля аптеки. Спробувала розіграти якусь сценку, аж раптом чоловік простягнув їй через столик пачку «олвейзів». «Ось, Світлана допомогла купити їх для тебе, кохана. В аптеці у черзі стояв мій шеф... Розумієш? Тепер я «ставлю» каву твоєї подрузі, вона врятувала мене від сорому, розумієш?».

Знайома миттєво плюхнулась за столик поряд зі своїм законним, глипаючи на мене очима цуценяти. На секунду здалось, навіть із вдячністю... Але мені точно не здалось, що її чоловік, двічі батько, льотчик, учасник бойових дій, ретельно уникав у розмові слово «прокладки»! Бо він їх, тих маленьких, набитих синтетичною ватою крилатих штучок, боявся!

Бозю, пошли нам, українським жінкам, сміливий законотворчий досвід Шотландії! Хоч на старості. Ми теж будемо гордитися нашою Верховною Радою. І військовий льотчик проголосує на виборах за того кандидата, котрий пообіцяє визволити його від походу в аптеку за маленькими крилатими штучками. Хоч і раз на місяць.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«У кожного з нас є «4 дружини», але любимо ми тільки трьох...»

● **ПРИТЧА** Ця повчальна, мудра історія змусить вас переглянути своє життя і, можливо, навіть кардинально змінити погляди

Ольга СТРЕЛКОВА

Водного султана було чотири дружини. Найбільше він любив четверту – наймолодшу і найласкавішу. Дарував їй багато одягу, коштовностей, доглядав більше за всіх. І вона була веселою і приносила йому радість.

Любив він і свою третю дружину – виняткову красуню. Вирушаючи в інші країни, завжди брав з собою, щоб всі бачили її красу. Але завжди боявся, що одного разу вона залишить його і втече до когось іншого.

Султан любив і другу свою дружину – хитромудру і досвідчену в інтригах. Вона була його довіреною особою, яка допомагала приймати мудрі рішення. Усі проблеми довіряв їй і вона допомагала чоловікові вийти зі складної ситуації та пережити скруту.

Перша дружина була найстаршою і дісталася йому у спадок від покійного старшого брата. Жінка була дуже віддана чоловікові і робила все можливе для збереження і примноження багатства як самого султана, так і всієї його країни. Він не любив свою першу дружину, не звертав на неї ніякої уваги, не зважаючи на те, що вона глибоко його поважала і цінувала.

Якось, коли султан захворів, почав згадувати своє пройдене життя, сповнене розкоші: «Зараз у мене чотири дружини, але коли помру, залишуся один». Він покликав четверту дружину і запитав:

– Я любив тебе більше за всіх інших, віддавав усе найкраще, беріг по-особливому. Зараз, коли вмираю, ти готова послідувати за мною до Царства небесного?

– Звісно, ні! – відповіла вона і вийшла, не зронивши більше ні слова.

Її відповідь, як кинджал, вразила серце чоловіка. Тоді засмучений султан запитав свою третю дружину:

– Я захоплювався тобою все життя. Зараз, коли вмираю, ти готова послідувати за мною в потойбіччя?

“**Коли ти помреш, я думаю ще раз вийти заміж!**”

– Ні! – відповіла. – Життя таке прекрасне! Коли ти помреш, я думаю ще раз вийти заміж!

Серце султана зацеміло: такого болю воно ще ніколи не знало. Тоді він запитав свою другу дружину:

– Я завжди приходив до тебе за допомогою. Ти завжди підтримувала мене і була найкращим радником. Зараз, коли вмираю, чи готова слідувати за мною туди, де бліді тіні стогнуть і молять володаря душ про пощаду?

– Дуже шкода, що не можу тобі

допомогти в цей раз, – відповіла друга дружина. – Єдине, що я зможу зробити, це з честю тебе поховати. Її відповідь вразила султана, як тисячі громових блискавок, а в цей момент він почув голос:

– Я піду з тобою туди, куди ти мене поведеш, і буду поруч з тобою до кінця! Султан обернувся і побачив свою першу дружину. Вона виглядала блідою, заплаканою і виснаженою горем до невпізнання. Він тихо зі смутком відповів:

– Я повинен був уважніше ставитися до тебе раніше!

У КОЖНОГО З НАС Є ЧОТИРИ ДРУЖИНИ.

● **Четверта** – це наше тіло: не має значення, скільки сил і часу ми вкладаємо в те, щоб виглядати добре – воно нас залишить, коли ми помremo.

● **Третя дружина** – це наша кар'єра, статки, гроші, багатство, соціальне становище. Коли ми помremo, вони належитимуть іншим.

● **Друга** – це сім'я і родичі. Не важливо, скільки вони нам допомагали тут. Найбільше, що можуть зробити для нас – провести на той світ із пошаною.

● **І перша дружина** – це наша душа, яку часто ігноруємо через гонитву за удачею, владою, багатством і задоволеннями. Але тільки вона завжди залишається з нами.

Три роки тому в петиції вимагали від Президента України скасувати заборону на багатоженство, оскільки в нашій країні «на 1000 жінок припадає 858 чоловіків».

За два роки відправили одне одному 600 листів

● **ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ** Таку неймовірну кількість листів написали одне одному закохані молоді люди — від їхньої першої зустрічі і до весілля. Впродовж тридцяти років подружжя Волощуків берегло пачки конвертів як дорожу сімейну реліквію. А у вересні 2019-го перед переїздом із Бердянська, що на Запоріжжі, до Луцька Григорій та Ірина вирішили зробити з них... вогнище — як символ нової сторінки свого життя

Фото із домашнього архіву родини ВОЛОЩУКІВ.

Розкішний букет – 51 троянда – для коханої дружини у день її золотого ювілею.

Катерина ЗУБЧУК

«ІРА СПОДОБАЛАСЯ МЕНІ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ»

Колись, звичайно, про такий поворот у своїй долі й гадки не мали.

— Я родом із Житомирщини, — розповідає чоловік. — Але так склалося, що як пішов в армію у вісімнадцять років, то вже більше у своє рідне село не повернувся. Після строкової служив в органах КДБ у Москві. Це ж — серпень 1987 року, ще був Союз. А виявилось, все йшло до того, аби я зустрівся зі своєю майбутньою дружиною. Зі мною служив двоюрідний брат Іри. Коли він женився, то запросив і її на весілля. Там ми й познайомилися. Дівчина сподобалася мені з першого погляду...

На той час Ірина закінчила дев'ятий клас, мала лише шістнадцять літ. Через день після весілля повертала-ся у свій Бердянськ. Григорій провів

її на вокзал. На прощання сказав: «Я до тебе приїду». Дівчина у відповідь усміхнулася, може, навіть сумніваючись у серйозності цих намірів. Але то були не просто слова. Через чотири дні одержала від хлопця листа, а 1 вересня він був у її рідному місті... Потім упродовж двох років Григорій ще декілька разів приїжджав у Бердянськ, Ірина — у Москву. А в основному майбутнє подружжя переписувалося. Від знайомства до весілля зібралося, як згодом підраховували, 600 листів, що стали сімейною реліквією. У такому посланні й перше освідчення Григорія було. А в його посилці — тканина на сукню коханій на випускний після закінчення школи (це ж був час тотального дефіциту!) і перстеник — своєрідна пропозиція руки й серця. Правда, до одруження минув ще рік. Весілля Волощуків було у серпні 1989-го, коли дівчина вже навчалася в медичному коледжі.

Одружуючись, Ірина та Григорій не знали, через які випробування доведеться пройти їхньому коханню.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

10 №1(27)

«МИ ВИМОЛЮВАЛИ У БОГА ЗДОРОВ'Я СВОЇМ СИНАМ»

Після весілля наречений поїхав у Москву.

— До себе я не міг забрати Іру, бо жив у гуртожитку, а наймати житло нам було б не по кишені. Та й дружина вчилася. Як її зривати? Те, що я, маючи в Москві престижну на той час роботу, відразу написав рапорт на звільнення й вирішив переїхати у Бердянськ, визначилося значною мірою і моїм великим бажанням повернутися в Україну...

Мені не раз доводилося розповідати про подружні пари, які покаялися, прийняли хрещення і завдяки цьому збороли свою згубну пристрасть — наркотичну чи алкогольну залежність. Цього разу ситуація зовсім інша: Ірина й Григорій прийшли до Бога, вимолюючи, як вони кажуть, здоров'я своїм синам. Перш старшому, Артемові, в якого якийсь час після народження були проблеми зі здоров'ям, а потім і молодшому — Сашку, котрий з'явився на світ через два роки після братика.

— Коли Сашкові було п'ять місяців, — жінка вертається спомином у минуле, — то йому зробили щеплення, і після цього наше життя круто помінялося. Через дві години після процедури ми вже були в реанімації. Синові поставили страшний діагноз

Ірина й Григорій прийшли до Бога, вимолюючи, як вони кажуть, здоров'я своїм синам.

«поствакцинний менінгоенцефаліт. Пів року перебували в інституті нейрохірургії в Києві. Була операція, дороговартісне лікування. А додому повернулися з повністю паралізованою дитиною.

Лікарі давали хлопчикові на життя декілька місяців. Він прожив майже п'ять років. Батьки боролися до останнього — продали, що могли, у борги залізли. Це було дуже важке випробування для молодої сім'ї. Саме тоді вони стали парафіянами церкви євангельських християн-баптистів: перш Ірина, а через декілька років і Григорій.

«Я ХОЧУ, ЯК МАМА І ТАТО: ПОЛЮБИТИ РАЗ І НА ВСЕ ЖИТТЯ»

— Ми, мабуть, — каже Ірина, — дуже часто розповідали історію сво-

Літо 2018-го. Останнє фото, на якому вони разом із сім'єю сина у повному складі.

го кохання друзям, рідним. Артем чув, як мама й тато полюбили одне одного раз і на все життя, й казав, що і в нього так само буде. Коли ж зустрів свою майбутню дружину Катю, то наголошував: «Я не влюбився (за цим словом бачив щось швидкоминуще. — Авт.), а покохав». І одружився. Невістка стала нам як рідна донька. Внучка Орина з'явилася на світ. Наша велика втіха. Хоч Бог послав нам ще одне важке випробування — дівчинка, як виявилось, народилася з рідкісним захворюванням, потребує особливого догляду...

Як би там не було, після смерті Саші з часом життя Волощуків наладилося. І матеріально стало легше — з боргами розрахувалися. Григорій, який раніше працював водієм на перевізника, вже мав свій бізнес, теж пов'язаний із транспортом. За словами подружжя, багатими ніколи не були, але те, що потрібне для життя, мали. Як тільки почалася війна, Григорій став волонтером, а потім і помічником капелана. Із перших днів трагічних подій їздив на фронт, в окопи, возив необхідне бійцям.

Про те, аби покинути свій Бердянськ, подружжя Волощуків не думало. У цьому місті у них була квартира, робота, друзі. З ним пов'язана їхня любов, радість всього життя і страждання. І все ж упала та остання

крапля, яка переважила на шальках терезів, і вони зробили для себе висновок, що більше не зможуть жити в Бердянську. Цією болючою «краплею» стала смерть їхнього сина Артема — така раптова і нестерпно болюча: 23 грудня 2018 року обірвався тромб і в одну мить забрав молодого життя.

«Буквально літала по поверхах із відчуттям, що саме в цьому закладі хотіла б працювати.»

«СКЛАЛИ НАЙНЕОБХІДНІШЕ У СВІЙ БУС І ВІДПРАВИЛИСЯ ДО ЛУЦЬКА»

Звичайно, не могло не зацікавити, чому саме до Луцька переїхали Волощуки. І тут ще одна історія, яка зіграла свою роль у такому повороті долі подружжя. Пов'язана вона з реабілітаційним центром для неповносправних «Агапе», який діє в селі Боратин Луцького району під опікою церкви «Фіміам».

— Про центр, кредо якого «Божа жертвна любов», — розповідає Ірина, — я дізналася з інтернету ще тоді, коли він був у планах його засновника, а згодом керівника

Сергія Більчука. Потім усе складалося так, що, як центр запрацював, я тут побувала. Маючи середню й вищу медичну освіту, пройшла курси підвищення кваліфікації у школі фізіотерапії при «Агапе». Пригадую, буквально літала по поверхах із відчуттям, що саме в цьому закладі хотіла б працювати.

І настав день, коли їй запропонували роботу в центрі «Агапе». Жінка не відразу погодилася, бо ж, як казала, вона не сама — у неї є чоловік. Там запевняли, що і йому знайдеться чим зайнятися. Мине декілька місяців, і Волощуки обоє приїдуть у Боратин і спитають: «Ви нас ще запрошуєте?» Це і була їхня згода. А повернувшись у Бердянськ, почали готуватися до переїзду. Тож, продавши квартиру, бізнес, спакували найнеобхідніші речі у свій старенький бус і взяли курс на Луцьк. Перш жили у найманій квартирі, а недавно справили новосілля у своєму будинку.

А як же сімейна реліквія — ті 600 листів про кохання Волощуків? Завела про це мову, бо думала, що вдасться їх побачити. І тоді Ірина й Григорій розповіли, що перед від'їздом на Волинь вирішили зробити з них вогнище — як символ нової сторінки у своєму житті. На пам'ять залишився тільки фотофакт, який подружжя надало і для газетної публікації.

«Чоловік не хоче йти зі мною на пологи. Що робити?»

● **ДЕЛІКАТНА ТЕМА** — Скоро народжувати, але батько нашого синочка не буде присутнім на цій події. Він працює за кордоном, обіцяв приїхати, однак слова не дотримав. Сказав по телефону, що передасть гроші, а більше нічим допомогти не зможе. Свекруха і мама на його боці, мовляв, краще домовитися з хорошою акушеркою. І кума говорить, що з чоловіка в родзалі толку мало. Але ж тепер усі пропагують партнерські пологи?.. — ділилася своїми переживаннями майбутня матуся

Оксана КРАВЧЕНКО

«СОРОМ'ЯЗЛИВИЙ ГОРМОН» ЛЮБИТЬ УСАМІТНЕННЯ

Не так давно, якихось 20–30 років тому, ніхто подібними проблемами не переймався. Жінки тоді й уявити не могли, що народжувати можна «в компанії», що знайдуться охочі цей процес фільмувати, а те, що чоловік не перерізатиме пуповину, сприйматиметься як трагедія. Зрештою, і сьогодні, незважаючи на сучасні тенденції й рекомендації ВООЗ щодо партнерських пологів, не всі спеціалісти однозначно оцінюють такий підхід.

Серед них, зокрема, і французький гінеколог Мішель Оден, який написав 13 книг про акушерство і отримав світову популярність, запровадивши в практику басейни і кімнати з домашньою атмосферою для пологів, зробивши їх легшими і приємнішими. Тривалий час він працював у лікарнях Франції, де приймав близько 1000 новонароджених на рік, потім заснував Науково-медичний центр первинного здоров'я у Лондоні. Нині Мішель Оден широко популяризує свій досвід у різних країнах. Ось уривок із його книги «Відроджені пологи»:

«Жінкам, які народжують, часто хочеться, щоб поруч був хтось, кого вони добре знають, із ким мають особливий зв'язок. У нашому суспільстві довіреною особою переважно є батько дитини. Однак це не завжди найкращий варіант. Присутність одних чоловіків дійсно допомагає, а інших, навпаки, сповільнює хід пологів.

Іноді чоловік, нервуючи, намагаючись приховати своє занепокоєння, занадто багато розмовляє, метушиться, що може заважати породіллі. Я пам'ятаю випадок, коли жінка ніяк не могла просунути в пологах далі 8-сантиметрового розкриття; коли ж батько дитини вийшов із кімнати на деякий час, малюк дуже швидко народився. Хоча вагітна говорила нам, що хоче, аби чоловік був присутній, її тіло сказало зовсім інше.

Занадто турботливий і владний глава сім'ї теж може чинити негативний вплив на процес. Він не відходить від своєї жінки, вирішує все за неї, частіше відкидає її вимоги, ніж виконує. Породіллі необхідний спокій, він же може запропонувати тільки стимуляцію. Сильним натурам важко просто спостерігати, прийняти і зрозуміти інстинктивну поведінку жінок під час цього таїнства.

Давно відомо про вплив гормону окситоцин, який пришвидшує пологи.

Але він не просто механічно сприяє виникненню переймів, а впливає на їхню ефективність. Це — головний гормон любові. Він виділяється у жінки під час сексу, при народженні дітей та коли вона годує грудь-

«Будь поруч, але не знепритомній», — таку пораду часто дають чоловікам майбутні матусі.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

ми. Його ще називають «сором'язливим гормоном». Без окситоцину пара не зможе кохатися, тому люди шукають затишне місце для сексу. І пологи не повинні проходити в неспокійній атмосфері — окситоцин просто не буде вироблятися. У природі самка для цього завжди усамітнюється. Раніше так робили і жінки, народжуючи під наглядом повитухи. І мій досвід підтверджує: зайві свідки провокують затяжні і важкі пологи.

НЕ НАМАГАЙТЕСЬ МІЦНІШЕ «ПРИВ'ЯЗАТИ» ДО СЕБЕ КОХАНОГО

Дехто вважає, що чоловіки, які бачили муки дружини в родильному залі, будуть більше її берегти і любити. Інші, навпаки, побоюються можливих майбутніх проблем із сексом, мовляв, руйнується звабливий образ партнерки. Тому тепер все більше пар вирішують, аби в пологовому в найвідповідальніший момент поруч із жінкою знаходилась спеціально підготовлена

особа — доула.

— Я буду народжувати з доулою зі Львова, яка має відповідний сертифікат і досвід. Моя подруга користувалася її послугами, вони хоч і дорогі, але варті того. Людина пройшла спеціальну підготовку як психолог, акушер і адвокат, з нею буде спокійніше, — хвалиться відвідувачка жіночої консультації.

За підготовку доул ратує і Мішель Оден, який вважає, що жіноче плече у цій справі є надійнішим, аніж чоловіче. Ось як описує одна з пацієнок авторитетного акушер-гінеколога свої відчуття в пологах:

«Найзручнішим для мене виявилось стати на коліна на підлогу і грудьми лягти на крісло. Коли увійшов доктор Оден, біль був такий, що я розплакалася. Він пішов, не сказавши ні слова, а незабаром повернувся з жінкою років двадцяти в білому халаті. Вона не відходила від мене з цього моменту. Коли я відчула наростання болю,

то кинулася в її обійми, і це було початком тісного зв'язку між нами. Відчувала її тепло, її ніжність. Ми разом пішли у пологову кімнату. Під час кожної перейми я тісно тулилася до неї, поки не ставало легше. Раніше ми з чоловіком намагалися «контролювати біль» за допомогою вправ на глибоке дихання. Заспокоїлива присутність несподіваної помічниці все змінила: я більше не намагалася стримувати себе, кричала при кожній переймі. Це було щось на кшталт катарсису: волаючи, я випускала біль зі свого тіла».

Однак послуги фахових доул не завжди доступні, тому жінки, як правило, сподіваються на присутність коханого. Але партнерські пологи існують не для того, щоби міцніше «прив'язати до себе чоловіка» чи змусити його почуватися винним, мовляв, «любиш кататися, то й санки тягни». Якщо батько дитини не може чи не хоче брати участі у цьому процесі — не варто наполягати. У ролі довіреної особи може бути родичка чи подруга.

«Породіллі потрібні підтримка та захист. Не думайте, що лише в нас пологи — це травматичний досвід. В Австралії провели дослідження, яке засвідчило, що жінки страждають від «пріоритетності бажань медичного персоналу», «заякування, брехні та насильства». Загалом це означає, що лікарі часом прагнуть вплинути на перебіг процесу, застосовуючи методи, потенційно загрозливі для дитини, — визнає ексочільниця МОЗ Уляна Супрун. — Зазвичай партнерські пологи — складне випробування. Але понад 82% чоловіків, присутніх при народженні нащадка, пишались батьківством. Половина з них відчували також тривогу і знервованість. Лише 40% опитаних вважали, що медичний персонал був професійним; менше половини — довіряли медикам, ще менше — були вдячні».

До ролі батька треба йти поступово. Зіткнутися з фізіологічною правдою в родильній палаті вперше і не знати, що робити і як підтримати, — дуже стресовий досвід. Страхи партнерів пов'язані з болем жінки, переживанням за перебіг пологів, виглядом крові, тривалістю переймів. Тому важливо від початку вагітності удвох готуватися до батьківства і проходити всі медичні кола випробувань, консультації, аналізи, курси підготовки разом.

У природі самка для цього завжди усамітнюється. Раніше так робили і жінки, народжуючи під наглядом повитухи.

Фото znyvky.com.

Фото pixabay.com.

Так і жила 20 років, чекаючи нечастих зустрічей...

Коханка на все життя

● **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** Петро Галю тримав на «запасній колії». Не одружувався, але й не покидав. Їй заміж вийти свого часу не дозволив, адже «кохав». Добре, хоч донечку Галя, не дивлячись ні на кого, таки народила

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Анна КОРОЛЬОВА

Він приїжджав у їхнє село щоліта зі столиці. Зі здоров'ям у нього не все гаразд було, а тут якась далека родичка погодилась за помірну плату дивитись за ним влітку. Дивним він був, той Петро. Високий і сухий, мов молоденька акація. Ходив і зі щирим здивуванням роздивлявся крізь скельця своїх окулярів довколишній світ. У професорській квартирі його батьків такого не побачиш. Там лише гори книжок, в яких так гарно розповідають про життя, але самого живого і справжнього життя там не було.

Тут він і познайомився зі своєю Галиною.

На відміну від Петра, Галина не мала ні тата професора, ні мами літератора. Росла собі дитина, мов трава при дорозі. Десь інколи з'являлась мати, але швидко зникала, забуваючи про все на світі після першого ж тосту. Дівчина щось колись їла, десь спала... Сама на-

вчилась усьому, що потрібно для виживання.

Їм було добре разом. Її безпосередність і прямота так зачаровували юнака, що ладен був іти за нею світ за очі. А Галя вперше зустріла чоловіка, який у ній побачив людину. Розмовляв із нею. Петро став її першою і щирою любов'ю. Саме аби хоч трохи дотягти до його рівня знань і розуміти, про що ж він їй так гарно розповідає, Галя й почала наполегливо вчитись і багато читати.

У Петрової матері мову відняло, коли вперше побачила обраницю сина.

— Або я, або вона! Оженишся з нею — ти не наш син і допомоги від нас не чекай!

Петро здався без жодних запечень. Зрештою, подумав по-філософськи, любов і шлюб — речі різні.

Так і прожили двадцять років: Галя — коханка, а Петро одружений перспективний спеціаліст. Дружину знайшов собі під стать —

інтелігентну і з хорошою родиною, мав двійко дітей.

А Галя жила в тому ж селі, чекаючи нечастих зустрічей із коханим. Петро не скупився — забезпечував її і дитину гарно. Приїздив раз на місяць і день чи два розслаблявся. Тут йому не потрібно було прикидатись кимось іншим. Тут він міг робити і говорити все, що забажає.

Донька Галі виросла і якось ніби від сну її пробудила.

— Хіба ж ти, мамо, живеш? Ти ж як колесо запасне. Він тебе тримає і користується зрідка. Як собі хочеш, а їдеш зі мною до міста. Доки я буду навчатись, ти повинна знайти роботу і влаштувати нарешті своє життя.

Чого-чого, а такого Петро не очікував. Повернувшись одного разу трохи раніше з відрядження, застав дружину в обіймах незнайомця. Тоді навіть зрадив — нарешті з Галинкою поєднає життя. Батьків уже немає, а статусу вже ніщо не завадить.

Оженишся з нею — ти не наш син і допомоги від нас не чекай!

Зібравши речі, красномовно грюкнув дверима і поїхав у село до свого «запасного» кохання. А Галинки нема. Видзвонив, однак вона ошелешила.

— Я нарешті заміж вийшла. Не за професора, але й водії гарні чоловіки. Ти вже маєш родину, дай і мені пожити.

Петро нині сам. Усі його розмови зводяться до того, наскільки ж віроломні жінки. Цікаво, він хоч колись зрозуміє, чому у його житті все так обернулось?

Початок на с. 3

Ми спортсмени-слабаки, а втікали он куди!

Буйвол нас загнав туди, щоб познайомитись змогли.

Для буйвола це розваги, а для нас — великі втрати.

Стовп стояв неподалік — нам життя то він зберіг.

(Ігор КОВЗОЛОВИЧ,

с. Велика Глуша Камінь-Каширського (донедавна Любешівського) району Волині).

Не до всіх прийде Білий Бик...

Якщо не поважають, хай бояться!

Обтягни спідничку, на тебе дивляться!

Бик — це народ, це сила.

Ці двоє — депутати.

Ось що буде, «люба» Радо,

Як з народу насміхатись!!!

Перевтілення після відрядження.

(Олександр НЕВОДНІЧИК,

с. Межисить Ковельського (донедавна Ратнівського) району Волині).

Як побачили рогатого бика, то й забули про небезпеку від стовпа.

(Марія ГАВРИЛЮК, м. Луцьк).

МАЙСТЕР-КЛАС

Терпіння в мене, у бика, — воляче,
А ніжки ваші вже тремтять, одначе...

Через твої трусики червоні
Тепер ми у бика в полоні.

... Так опинились ми в житті
На «недосяжній» висоті!

Ти смієшся, а я плачу —
Вдвох кленем бугайську вдачу!

— Іване, на твою дурну кориду

В тур більш ніколи не поїду!

— Сама ти, Маню, дурнувата:

Казав — червоне не вдягати!

Всяк підкориться нам пік —
Як за тренера став бик!

(Миколай ШОСТАК, м. Луцьк).

Складне кохання в рік Бика :

у всіх амбіції свої!

Хто першим вилізе на стовп,

той буде першим у сім'ї!

Світлина суперстар така
можлива тільки в рік Бика!

(Валерій НЕКРАСОВ, м. Луцьк).

— Ти чого приперся, скотину рогата? —

Рік Бика ще не час зустрічати!

Вдома цю спідничку не сподобали індики,
А в Іспанії ще гірше — бики!

фото pikabay.com

фото pikabay.com

Тур №1 (2021):

У стартовому турі року Білого Металевого Бика ми пропонуємо вам помудрувати над підписами до цієї світлини з українського гіпермаркету, яка нас не залишила байдужими. Кожен учасник може запропонувати до 2 лютого будь-яку кількість варіантів текстівок і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну — takvolyn@gmail.com. Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових. Хай щастить!

Хвалився, що за кордоном тореадором працював.
А тут, побачивши бика, — у штани наклав.

Не ті стовпи, що небо підпирають,
А ті, що з біди виручають.

Просив: не одягай спідничку червону,
Бо там бики на кожнім кроці.
Тепер будемо сидіти тут до армагеддону,
Щоб не лежати з рогом у боці.

— І тобі не соромно під спідничку заглядати?
— Ану, чеши звідси, «Казанова» рогатий!

Телефон тут «тягне» — це достеменно.
А ось на землю злізти — вже проблемно.

(Павло ОЛЕХ, м. Любомль Волинської області).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 11 (2020):

III МІСЦЕ (50 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

Добре, що не ведмідь!

(Олександр НЕВОДНІЧИК,

с. Межисить Ковельського району Волині).

II МІСЦЕ (75 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

На кону чудовий лот,
розуміє це народ:
хто скоріш зі стовпа зіскочить,
той бика за роги й вхопить!

(Наталія НЕЛІНА, смт. Вендичани Могилів-Подільського району Вінницької області).

I МІСЦЕ (125 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

Хочу їм пораду дати:
Червоненьке треба зняти!

(Микола КЛИМУК, м. Луцьк).

Вони разом займалися волонтерською роботою для ветеранів і ходили на курси з вивчення Біблії.

фото themorningbulletin.com.au.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

А сьома дружина мільйонера його... отруїла

● **БАГАТІ ТЕЖ ПЛАЧУТЬ** Ця справа стала однією з найгучніших торік. Удову мільйонера Стівена Клейтона — 53-літню медсестру Лану Клейтон — засудили до 25 років ув'язнення. Жінка спершу заявляла, що він упав зі сходів і помер. Проте розтин показав — причиною смерті 64-літнього багатія стало передозування крапель для очей

Лія ЛІС

До їхньої зустрічі у 2013 році Стівен був уже шість разів одружений. Дітей, щоправда, не мав. Медсестра Лана, яка йому припала до душі з першого погляду, виявилась молодшою на десять літ. Вони разом займалися волонтерською роботою для ветеранів і ходили на курси з вивчення Біблії. Стівен, романтик за натурою, який вірив у справжнє кохання, хоч і мав шість невдалих шлюбів, писав вірші, колекціонував картини і скульптури, називав Лану «моя мила леді».

Пара прожила у шлюбі п'ять ро-

ків. Мешкали в розкішному особняку вартістю близько мільйона доларів, який являв собою точну копію дому першого президента США Джорджа Вашингтона — Маунт-Вернона. Садибу оточували розкішні рослини, яких ніде не було навколо. А дітей їм заміняли милі собаки левретки — італійські хорти...

Проте 21 липня 2018-го тіло Стівена знайшли в будинку. Дружина Лана заявила, що стався нещасний випадок — нібито коханий упав зі сходів. Вона була вся вбита горем, не приховувала сліз і страждання. Але поліцію насторожило те, що ліжко та одяг загиблого були просякнуті сечею.

“**Жінці загрожувало довічне ув'язнення. Тоді вона попросила угоду зі слідством. Розповіла, що Клейтон бив її, не дозволяв працювати, постійно принижував. Хотіла просто налякати його і відомстити.**”

Тож тіло відправили на розтин. Почалося розслідування...

А розтин показав високу концентрацію отрути в крові мільйонера. Це був тетрагідрозолін — хімічна речовина, яка звужує кровоносні судини і міститься у краплях для очей. Якщо їх застосовувати правильно, ліки безпечні. Але при прийомі всередину препарат спричиняє сильну та-

Лану Клейтон засудили до 25 літ за ґратами, а спадок отримають інші родичі Стівена.

хікардію і зупинку дихання. Для злочинців це хороша зброя, адже ліки не мають ні запаху, ні смаку, тому їх майже неможливо виявити у воді.

Лана сказала, що Стівен пив каву із краплями від закріпів — це нібито йому допомагало. Друзі одразу заявили, що це неправда, оскільки Клейтон дуже відповідально ставився до свого здоров'я і ніколи не став би робити подібних дурниць. Тим паче сестра загиблого Розмарі Клейтон-Леслі свідчила, що в період спільного проживання Клейтона і Лани в її брата діагностували кілька дивних захворювань. Мовляв, дружина кілька років щось робила, аби він помер...

До того ж невдовзі з'ясувалося, що зник ще й заповіт мільйонера.

Тим часом Лана заявила про свої права на спадок. Але поліція вже розглядала її як основну підозрювану.

Правоохоронці встановили, що за два роки до смерті чоловіка — у 2016-му — жінка вистрелила йому в голову з арбалета. Це було в спальні. Інцидент не передали до суду, бо пара запевняла, що все сталося випадково. Лана казала, що не могла зарядити зброю і про-

сила чоловіка допомогти, коли арбалет вистрілив.

Більше того, експерти заявили, що Клейтон не міг прийняти таку дозу крапель одноразово — він би одразу помер. Отруту йому давали щонайменше три дні. Лану заарештували. Напередодні затримання вона намагалася вчинити самогубство.

Мешкали вони в розкішному особняку вартістю близько мільйона доларів, який являв собою точну копію дому першого президента США.

Адвокати жінки стверджували, що та не має доступу ні до будинку, ні до рахунків чоловіка.

Лані загрожувало довічне ув'язнення. Тоді вона попросила угоду зі слідством. Розповіла, що Клейтон бив її, не дозволяв працювати, постійно принижував. Хотіла просто налякати його і відомстити.

Адвокати заявили, що Лану двічі ґвалтували, тому в неї посттравматичний розлад. Проте суд не взяв це до уваги. Прокурорка взагалі просила 50 років позбавлення волі. Аргументувала це тим, що дружина свідомо три дні мучила чоловіка. Щоби він не подзвонив у поліцію, викинула його телефон в озеро. А заповіт спалила, щоб отримати собі спадок...

Остаточний вердикт феміди Південної Кароліни: Лану Клейтон засудили до 25 літ за ґратами, а спадок отримають інші родичі Стівена Клейтона.

До речі, вбивства, здійснені за допомогою очних крапель, трапляються досить рідко. Але такі випадки є. Наприклад, у грудні 2019 року 35-літній фельдшер із Північної Кароліни Джошуа Хансакер був звинувачений у вбивстві своєї дружини, яке здійснив 2018-го. У крові загиблої жінки виявили сліди тетрагідрозоліну, як і у Стівена Клейтона. На думку суду, мужчина вдався до вбивства, щоби отримати страхову виплату за смерть дружини розміром у 250 тисяч доларів.

Що тут скажеш: іноді любов — зла. Дуже зла.

Щаслива мить у піднебесі...

Усі фото з особистого архіву Тараса ТЕРЛЕЦЬКОГО.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Найкращий весільний фотограф світу живе у Рівному

Початок на с. 36

Катерина ЗУБЧУК

— Коли ж захопилися фотосправою?

— Що може круто змінити життя людини? Якийсь випадок чи біда. Мою долю підправила якраз біда. Через недугу довелося перенести операцію на мозку. Це був 2007-й. Рік після цього тривало відновлення організму. Але через стан здоров'я вже не міг працювати на АЕС. Треба було шукати легшу роботу. Знаючи мою ситуацію, друг, який живе у Рівному і займається фотосправою, якимось запропонував переїжджати у місто мого студентства. Мовляв, винайmemo квартиру, відкриємо вдвох свою фотостудію. Я його пропозицію прийняв — все-таки у спілці легше братися за щось нове. Тоді й купив свій фотоапарат Nikon D40 — одну з

перших дзеркальних фотокамер відомої японської фірми.

— І відразу мали замовлення від наречених?

— Як кажуть, скоро казка мовиться, а в реальності далеко не так усе відбувається. Перше, за що я взявся, — це виготовлення випускних альбомів для студентів, школярів. А ще робив персональні знімки для дівчат, які хотіли взяти, наприклад, участь у конкурсі краси. Якщо відверто, то брався без розбору за все, що давало якісь гроші, аби мати за що жити. Складно було, оскільки доводилося винаймане житло оплачувати. Тому-то після цього першого етапу пошуків свого «я» був другий. Я почав робити музичні вечірки. Якийсь час жив у Львові, де познайомився з чоловіком, котрий мав приватний театр. Грав там. Ми виступали і на сцені місцевого театру юного глядача. Але життя у Львові дороге. Тим часом я знав, що мій друг у Рівному вже став успіш-

ним. Він знімав якраз весілля. «Класно, — подумав, — а чому б мені не зайнятися цим же?» Одне слово, знову переїхав до Рівного. Зробив декілька весільних фотосесій. Відчув, що знімки сподобалися нареченим. І вже у мене на голові корона заблищала: здавалося, що я такий суперхлопець! Але мене швидко, як кажуть, присадили, бо таких майстрів багато. І я зрозумів, що треба вчитися — чотири роки присвятив тому, аби освоїти всі тонкощі не просто фотосправи, а конкретно весільних світлин. Вони мають зберегти відчуття свята назавжди, тому найважливішими є емоції. Крім того, треба постійно придумувати щось нове. Я ж маю талант до точних наук — вивчав вищу математику, а справа, за яку взявся, була новою. Тут важливий досвід, а він приходить з роками.

«ЗНІМАВ ЦЕРЕМОНІЇ ОДРУЖЕННЯ У 25 КРАЇНАХ»

— Те, що ви стали найкращим весільним фотографом світу, тобто здобули визнання, свідчить, що досвід прийшов.

— Будемо вважати, що так. А для того, аби самореалізуватися, потрібно було багато працювати й вкладати на початках кошти в себе, щоб врешті-решт мати прибуток.

— І яка зараз вартість ва-

ших зйомок урочистостей молодят?

— Від 700 доларів.

— **Хто ваші замовники?**

— Звичайно, молодята, які живуть у Рівному, а також різних містах України. Загалом якщо про географію моїх поїздок говорити, то я знімав у 25 країнах світу.

— **Даруйте за таке делікатне запитання: чи є у вас сім'я, а відтак і весільні фото?**

— Ні. У свої 35 років я ще не жонатий. Як чоловік більш європейського способу мислення вважаю, що перш треба реалізуватися, стати на ноги, а потім

одружуватися. Тобто всьому — свій час. Якщо й буду створювати сім'ю, то ближче до сорока літ.

— **Кому ж довірить знімати цю пам'ятну подію у своєму житті володар престижної міжнародної премії Golden Heart Awards?**

— У мене тепер уже багато знайомих серед майстрів цієї справи — хто захоче, той і знімає: одна камера збереже миті урочистої реєстрації шлюбу, інша — бенкету...

P.S. Автор надав для публікації якраз ті світлини, які принесли йому міжнародне визнання.

Весільні світлини мають зберегти відчуття свята назавжди, тому найважливішими є емоції.

НАША ДОВІДКА:

Міжнародна премія Golden Heart Awards (IGHA) створена професіоналами весільної індустрії як для фотографії, так і для кіномистецтва. Журі щороку відбирає найкращих фотографів та режисерів, які фіксують визначні події.

Тарас Терлецький чотири роки присвятив тому, аби освоїти тонкощі не просто фотосправи, а конкретно весільних світлин.

В очікуванні миті, коли прозвучить заповітне: віднині ви — чоловік і дружина.

9 помилок закоханих пар перед сном

● **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Наймудріші з них використовують цей час у ліжку, щоб возз'єднатися. Вони залишають стрес поза спальнею і якнайбільше часу перед сном проводять разом. Але поганим звичкам дуже легко проникнути у вашу спальню і з часом зіпсувати шлюб

The Huffington Post, порадившись із психотерапевтами, зібрав 9 поганих звичок, які допускають подружні пари

Бриттани ВОНГ,
кореспондентка
The Huffington Post

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

1. ВИ ЛЯГАЄТЕ СПАТИ У РІЗНИЙ ЧАС

Інколи самі засинаєте на канапі або засиджуєтесь допізна, щоб мати трохи часу для себе. У цьому нічого поганого немає. Однак варто бути уважними, попереджує сімейний терапевт Карі Керол.

Це може виробити погану звичку і стати способом уникнути емоційної і фізичної близькості.

«А якщо в житті ще й чорна смуга, такі звички збільшують дистанцію між вами замість того, щоб працювати над проблемами разом. І з часом це призводить до розлучень», – каже Карі.

Тому лягати спати треба разом.

2. ВИ СПОДІВАЄТЕСЬ НА СЕКС

Зрозуміло, що спальня і любові переплетені. Але очікування сексу лише тому, що ви лягли разом у ліжку, – шкідливе для здоров'я вашого шлюбу, вважає Курт Сміт – терапевт, який спеціалізується на чоловічому здоров'ї.

Усі ми знаємо, що таке бути неймовірно втомленими, не в настрої чи просто фізично не здатними до близькості.

Один із компонентів хорошого сексу – повага.

Тому про свої очікування варто казати половинці до того, як ви лягаєте спати.

3. ВИ БЕРЕТЕ ТЕЛЕФОН ІЗ СОБОЮ В ЛІЖКО

Багато з нас мають цю погану звичку. Звісно, завдяки телефону чи iPads погортати Facebook-стрічку чи Instagram перед тим, як заснути, заманливо.

Але бути поруч із партнером упродовж цього коротесенького вікна перед сном – набагато важливіше, вважає психотерапевт Лінда Ліпшат.

4. ВИ ФОКУСУЄТЕСЬ НА ДІТЯХ УПРОДОВЖ УСІЄЇ НОЧІ

Замість того, щоб насолоджуватися вечірніми годинами разом із родиною чи відпочити зі своєю половинкою, ви втомлені від домашньої роботи, ванни і казок на ніч.

Коли вже вклали дітей спати, обоє виснажені. Тому все, на що

Бути поруч із партнером упродовж цього коротесенького вікна перед сном набагато важливіше, ніж гортати у мобільному стрічку новин.

ви потім здатні, – склянка води і поцілунок перед сном, розповідає сімейний терапевт Лора Хек.

І реальна втрата тут – втрата інтимності і зв'язку між вами і партнером.

«Розробіть і впровадьте чіткі межі між вечірнім часом «для дорослих» і для родини, – радить терапевт. – Нехай проведення часу з коханою людиною перед сном стане для вас ритуалом, незалежно від того, що трапилось упродовж дня».

5. ВИ СПИТЕ У РІЗНИХ ЛІЖКАХ АБО В ОДНОМУ, АЛЕ НАДТО ВЕЛИКОМУ

Завелика дистанція між партнерами на ложі може створити бар'єри. Пара відчуватиме, що вони більші, ніж є насправді, каже психолог Аліса Кларк.

І додає: **доторки створюють відчуття зв'язку** завдяки стимуляції окситоксину. Він викликає почуття задоволення, зниження тривоги і відчуття спокою поряд із партнером.

А ліжко є природним місцем, щоб торкатись один до одного.

6. У ЛІЖКУ ВИ ГОВОРИТЕ ПРО СПИСОК СПРАВ НА НАСТУПНИЙ ДЕНЬ

Коли це останнє, про що ви розмовляєте з коханою людиною

перед сном, це вбиває інтимний настрій і відчуття відпочинку.

Обговорювати такі речі варто зранку.

Якщо все ж треба порадитись з приводу чогось, впевніться, що після цього заснете з почуттям любові, радить психолог Раян Ховмс.

7. ВИ ПОСИЛАЄТЕ ПАРТНЕРА СПАТИ НА ДИВАН

Буває, ми можемо так розізлитись на свого співмешканця, що сердито кажемо: «Я не хочу спати разом з тобою сьогодні. Іди на диван!».

Незалежно від причини, ми хочемо показати партнеру словами чи вчинками, що досі любимо його – незважаючи на негаразди, переконує терапевт Даніель Кеплер. Це просто, коли ви обоє лягаєте у ліжку, тримаючись за руки чи просто торкаєтесь один одного.

А коли виганяєте партнера з ліжка, то відвертаєтесь від нього і створюєте фізичну та емоційну відстань між вами.

8. ВИ ВЖИВАЄТЕ АЛКОГОЛЬ БЕЗ СВОЇ ПОЛОВИНКИ

У бокалі вина чи коктейлі немає нічого поганого. Якщо інколи випивати – то разом. Тоді це може бути те, що з'єднуватиме вас і зменшуватиме стрес.

Але якщо випиває лише один із пари – ефект може бути протилежним і віддалятиме вас.

Пити самому – «чудовий» шлях зруйнувати шлюб, пояснює терапевт Зах Бріттл.

9. ВИ ЗАЧІПАЄТЕ «ВАЖКІ» ТЕМИ У ЛІЖКУ

По-перше, це непродуктивно.

По-друге, тут немає й натяку на чуттєвість.

Працювати і виховувати дітей – виснажливо.

Тому є сенс не зачіпати «важких» тем перед сном.

Ініціювання таких бесід у ліжку – ідеальний спосіб втратити хороший сон і саботувати ваші стосунки.

Нехай ваш час перед сном буде шансом на секс чи легкі душевні розмови, радить психотерапевт Елізабет Ламотте.

Це зміцнить ваш шлюб і створить відчуття спокою, єдності з коханою людиною і задоволення.

Джерело: «Українська правда. Життя».

Ореол страдниці

● МІЖ НАМИ, ЖІНКАМИ

Не раз помічала за нашими жінками дивне збочення — побутовий мазохізм. Це я про дивне прагнення добровільно довести себе до страшної втоми, а потім демонструвати її оточуючим, як прапор

Морена МОРАНА,
психолог, блогер

Зінаїда Андріївна, наприклад, завжди миє підлогу в дивній, неприродній з точки зору анатомії позі сидницями догори, без швабри, попри хворі суглоби. Запитаєш: навіщо? Шваброю мийуть тільки ледачі. При цих словах на обличчі жінки проступає гордість: мовляв, оцініть мій подвиг.

Світлана Василівна займає гарну посаду і могла б легко дозволити собі відпочинок у будь-якій точці планети. Однак після роботи йде з чоловіком полоти грядки. Для чого їм цей копійчаний урожай укупі зі зірваною спиною? Вона вважає людей, які відмовилися від подібних дачних «радостей», пропашними ледарями-дармоїдами, а себе — працюютою бджілкою.

Фаїна Петрівна більш як 30 років тягне на собі чоловіка-алкоголіка. Спочатку був веселим любителем випити, потім — невдахою-бізнесменом, який знімав стрес, і тільки останніми роками переродився на класичного алкаша, що створює дружині борги й прикрашає її тіло стусанами.

Та Фаїна терпить. Ореол страдниці здається їй романтичним.

Я навела лише кілька прикладів, хоча ім'я цим жінкам — легіон. Окрім них, забороняє користуватися памперсами, забезпечуючи молодят безсонні ночі, свекруха Олена Сергіївна. Терпить нецікаву роботу з маленькою зарплатою фахівець Юля, пре на собі сумки в тюрму до коханого продавчиня Марина.

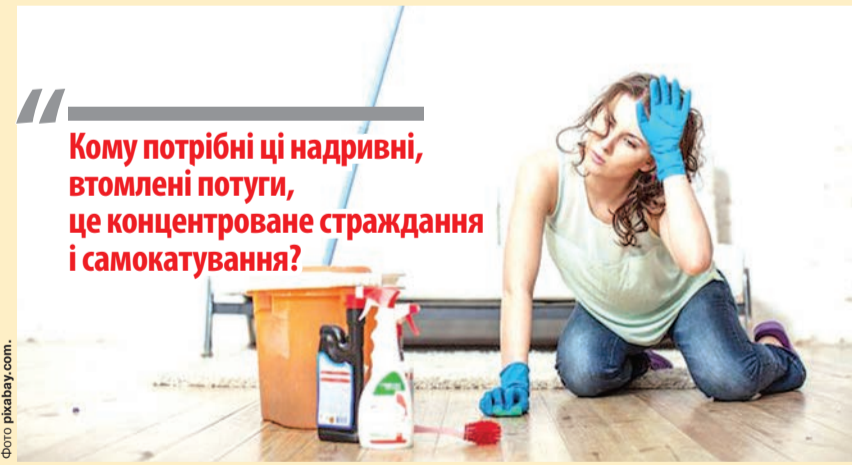
Повітря навколо ніби просякнуте дурною, безглуздою жертвністю, мазохізмом і звичкою терпіти, які буквально вбивали в голови поколінням жінок. Нескінченні казки про те, що терпіння — чеснота, страждання — обов'язкова і почесна частина життя справжньої жінки, — це дуже суттєва складова нашої культури, від якої нікуди не дітись.

Кому потрібні ці надривні, втомлені потуги, це концентроване страждання і самокатування? Чоловікам? Дітям? Колегам? Так більшості з них буде тільки легше, якщо у мами з рук перестануть рости ганчірка для підлоги, губка або садові ножиці.

Скільки б могли вони зробити, ось такі побутові мазохістки, що роками тримають себе в чорному тілі, не приходять до тями від втоми, не бажають відпочивати і відвідувати лікарів...

Їхню б енергію — та в мирне русло... Але ні. Ходять з прирослими до рук ганчірками, борються з пилюкою, нервують через плями на комоді... А життя протікає між їх скорченими пальцями, і тече воно, на жаль, тільки в одному напрямку. Сподіваюся, що ця дурна і нікому не потрібна культура жіночого страждання скоро зникне назавжди...

Кому потрібні ці надривні, втомлені потуги, це концентроване страждання і самокатування?

Приворотне зілля, яке має бути в кожній хаті

● **ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ** Вам доводилося чути легенди про квітку папороті, чар-зілля та незвичайні властивості рослин? Звісно, мало хто сприймає їх всерйоз: хтось просто скептично усміхнеться, хтось скаже, що це величезне перебільшення. Не сперечатимемось. Хоча навіть наукою доведено, що рослини, як і люди, мають певну енергетику. Тож для тих, хто вірить, що й вазони здатні «начаклувати» своєму власникові удачу, достаток і навіть допомогти створити міцну сім'ю, пропонуємо топ-10 кімнатних рослин із магічними властивостями

Надія АНДРІЙЧУК

ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ, АБО СПАТИФІЛУМ. Якщо ви втомилися від самотності чи постійних сварок із чоловіком, придбайте собі цей вазон, адже ж не дарма його називають «жіночим щастям». Кажуть, ця рослина цвіте лиш в оселі, де панують любов і злагода. Більше того, своєю енергетикою вона сприяє налагодженню взаємин. Одинокі обов'язково знайдуть свою другу половинку, а у молодих пар народяться діти. Спатифілум завжди приносить у дім порозуміння й кохання.

ФІАЛКА. Дуже гарна квітка з екзотичною назвою сенполія. Її вважають квіткою миру. Кажуть, в оселі, де цвітуть фіалки, дуже рідко сваряться, а якщо й виникне непорозуміння, то швидко все влагоджується. А ще ця рослина символізує відданість, вічне кохання. Якщо ви переживаєте складний період — посадіть білу фіалку, вона допомагає легше перенести душевний страждання.

ГІБІСКУС, АБО КИТАЙСЬКА ТРОЯНДА. На Гавайях це «квітка прекрасних жінок». Через велику любов до вологи гібіскус ще називають «болотяною мальвою». Її гарні великі квіти не можуть не подобатися. Якщо у вас в оселі з'явився гібіскус — чекайте на пристрасне кохання. До того ж китайська троянда добре освіжає та очищує повітря. А ще це своєрідний «лікар» для інших кімнатних рос-

лин, адже благотворно впливає на хворі та пониклі вазони, що ростуть поряд, допомагає їм відновитися.

ВОСКОВИЙ ПЛЮЩ, АБО ХОЙЯ. У багатьох країнах цю рослину дарують на знак оспівування у коханні, вона служить своєрідною «зеленою валентинкою» до Дня закоханих. Найдоцільніше в оселі місце для хойї — спальня.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

МИРТ. Це вічнозелений чагарник із маленькими білими квітами. Крім того, що красивий, ще й має цілющі властивості. Саме слово «мирт» перекладається з грецької як «бальзам». В античному світі ця рослина вважалася символом безсмертя і любові. Мирт робить шлюб вдалим, зміцнює вже сформовану сім'ю. Багато хто називає цей вазон найкращим подарунком для молодят: недарма ж його назва співзвучна зі словом «мир». Мирт принесе в родину злагоду, щастя і взаєморозуміння.

АІХРИЗОН. Ця кімнатна рослина, що належить до сімейства товстянкових, має своєрідні листочки, схожі за формою на сердечка, і може вирости заввишки до 30 сантиметрів. У народі її називають деревом щастя та кохання. Аїхризон справді приносить любов і щастя своєму власникові. Що тут можна додати? Хіба те, що дуже чутливо реагує на душевний стан господарів і забирає негативну енергетику, хоча при цьому й сам може захворіти і навіть загинути.

КАЛАТЕЯ. Вона просто незамінна в кожному домі. У калатеї великі красиві листки з химерним незвичайним малюнком. Проте на підвіконнях під прямим сонцем швидко втрачає декоративність — у кращому випадку листя блідне або набуває коричнево-червоного кольору, в гіршому — заси-

хає й опадає. Тому ліпше розмістити рослину всередині кімнати. Калатея також вважається дуже хорошим і символічним подарунком.

ХЛОРОФІТУМ. «Сімейне щастя» (такою є народна назва цього вазона) — одна з найпопулярніших ампельних кімнатних рослин. Кажуть, якщо в домі є хлорофітум — сімейне життя буде спокійним і щасливим. Цей непоказний вазон лише своєю появою в оселі обіцяє лад і порозуміння. Може стати чудовим вибором для офісного приміщення, де багато людей, яким потрібно працювати злагоджено. Хлорофітум добре очищує повітря: поставте його в кімнаті з новими меблями або щойно відремонтованій — і квітка вбере з повітря всю хімію!

ОКСАЛІС. Сік цієї рослини містить щавлеву кислоту, тому її ще називають кислицею. Та, незважаючи на свою другу назву, оксаліс здатний добряче підсолювати життя самотній людині. Вважається, що кислиця допомагає хорошему господареві знайти справжнє кохання. Тож якщо ви втомилися від самотності або прагнете зберегти сім'ю, переживаєте не найкращі часи, заведіть у домі цю невибагливу і дуже гарну рослину. Її можна вирощувати і в кімнаті, і в саду.

АНТУРІУМ. Квітка, схожа на спатифілум, але вогненно-червоного кольору. Це покровитель сильної статі. Його ще називають «чоловічим щастям», адже він зміцнює чоловічу силу. Звичайно ж, йому місце не на кухні, а в спальні.

“
**Навіть наукою
доведено, що рослини,
як і люди, мають
певну енергетику.**

— Врятуй мене від ганьби, — просила. — Скажемо, що це твоя дитина.

«Я стратила його, а він оживає».

Фото pinterest.com.

Ненароджений ангел

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** — Чому, ну чому мій син закохався в Уляну?! — товкла кулаком по столі Наталка

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Ольга ЧОРНА

Вона завжди звинувачувала Тараса, Уляниного батька, у всіх своїх життєвих негараздах. Колись Тарас до неї залицявся. Зустрічалися. Можливо, вони стали б гарною парою. Але...

Тоді в їхнє містечко приїхали студенти на практику. Як годиться, вчашали до міського будинку культури на танці. Оминати увагою запальну, вродливу дівчину було годі. От один із них — Максим — закрутив Наталці голову. Гарно грав на гітарі. А танцював як! Ні, міркувала Наталка, Тарас і нігтя Максимового не вартий. Та й живе новий кавалер у великому місті. А вона так мріє поїхати з райцентру...

Тарасові дівчина сказала:

— Не кохаю тебе. І, певно, й не кохала. Не топчи більше стежки до моєї хати.

— Він побавиться й залишить тебе, — мовив хлопець.

— Ні, навпаки — подарує мені нове життя. От побачиш...

Студенти поїхали. А Наталка зрозуміла: носить під серцем Максимову дитину.

Нікому нічого не сказавши, метнулася в обласний центр до інституту, де навчався Максим. Він зустрів її холодно й неприязно. Сказав, що в нього є наречена. І з притиском додав, аби тримала язик за зубами й забула про його існування. Батьки Максимові — люди при посадах. Якщо треба — втрутаються. І тоді Наталці буде непереливки.

— А з дитиною що робити? — запитала розгублено.

— Не я ж вагітний, — сказав із насмішкою.

...Наталка сама прийшла до Тараса миритися.

— Врятуй мене від ганьби, — просила. — Скажемо, що це твоя дитина. Хто буде знати правду, крім нас?

— Ми знаємо. Хіба цього не достатньо?

— Я ніколи тобі не пробачу!

— Не пробачиш чого???

Наталка народила хлопчика.

Павлика. А заміж вийшла згодом. За молодого вдівця з приміського села. Той і до чарки прикладався, і руки до Наталки простягав. І Павла не любив. Байстрючам називав. Спільних дітей у подружжя не було.

Як щиро ненавиділа Наталка Тараса! В усіх своїх бідах його винила. А ще заздрість брала, що жив Тарас гарно, мирно і любо. Одружився вдало. Роботу грошовиту мав. Доньку-красуню виховував.

Чоловіка Наталка вигнала...

— Мамо, я запросив у гості в неділю дівчину, з якою зустрічаюся, — сказав Павло. — Вона тобі сподобається. Її Уляною звати. Мабуть, ти чула про її батька. Він заступником директора на хлібозаводі працює. Тарас Іванович.

Наталку аж заціпило.

— Я... я не маю часу гостей приймати. На роботу мушу йти.

— Але ж ти казала, що вихідна.

Щойно син вийшов з хати, Наталка почала гамселити кулаком по столі:

— Чому?! Чому він закохався в Тарасову доньку?!

Вона пробувала переконати Павла, що Уляна — не для нього. У її батьків статки і статус. Але син й слухати не хотів. Тому вирішила зустрітися з Тарасом, сказати, аби відрадив доньку бачитися з її сином.

Чекала Тараса біля заводської прохідної. Ось він приїхав. Вийшов з автівки. Стильний. Красивий. І чужий для неї. Наталці хотілося кинути щось образливе, натомість промимрила:

— Привіт. Я на тебе чекаю, аби ти... скажи своїй доньці, що мій син їй не пара. Я не хочу, щоб вона... вони...

— Вони вже дорослі. І хай самі вирішують свою долю. Я не втручатимусь. І тобі не раджу. Якщо чесно, я також не в захопленні від того, що наші діти зустрічаються. Але ламати життя їм не буду.

— Ти... ти... ця твоя правильність...

Не попросившись, Наталка подалася геть...

Уляна таки стала Наталчиною невісткою. Як вона не любила це дівчисько!

Улянину батьки справили молодим нове окреме житло. Наталка не часто навідувалась до них. Аж поки невістка не завагітніла.

— Я ж казала, Тарасе, що не побачу тобі, от і прийшла пора, — зловтішно говорила сама до себе Наталка.

Вона стала частіше приходити до сина й невістки. Мовляв, щось допомогти, приготувати...

Ніхто не дізнається, що це вона підмішувала ліки нелюбій невістці, тому й та втратила маля. А тепер і чоловіка...

В Уляни стався викидень, хоча лікарі не бачили небезпеки. Виявилось, Уляна вживала ліки, які стали причиною нещастя. Щоправда, вона переконувала: бути такого не могло. Часом голова боліла, то таблетки приймала. Але хіба вони могли нашкодити?

Наталка на словах співчувала, а в душі раділа. І сина «пиляла»:

— Я ж казала, що Уляна тобі не пара. Дитини не хоче. Може, накинула оком на іншого, багатого. А можливо, діти їй взагалі не потрібні. Для таких, як вона, — це зайвий клопіт.

Павло після цього змінився. Почав скандалити із дружиною, мовляв, навіщо заміж виходила, якщо спадкоємців не хочеш? А Наталка підливала масла у вогонь:

— Що ж то за життя без дітей? Як вона могла таке витворити?

Уляна переживала депресію. Павло став мовчазним, понурим. Став пізно повертатися додому.

— Де ти так довго був? — запитувала дружина.

— У матері, — кидав недбало і йшов спати.

Уляна відчувала: обманює. А якось почула, як батько совістив Павла:

— Я знаю, що ти зраджуєш моїй доньці. Або одумаєшся, або не крути їй голову.

— Це правда? — втрутилася у розмову Уляна.

— Яку гидоту ти приймала, щоб дитину втратити? — накинувся на дружину Павло.

— Моя донька не могла так вчинити! — заступився за Уляну батько.

Вона ж зняла обручку й говорила Павлові:

— Йди з мого життя! Негайно!

Наталка торжествувала. Ніхто не дізнається, що це вона підмішувала ліки нелюбій невістці, тому й та втратила маля. А тепер і чоловіка...

— Ну, що, Тарасе, ми квити, — говорила невідь-кому. — Я знаю, тобі боляче. І мені колись так було...

Не складалося особисте життя в Павла. Мав коханок, але не мав коханої. Уляна ж вийшла заміж удруге. Народила дівчинку. Знала б вона, як це озлобило її колишню свекруху. І як вразило Павла те, коли побачив Уляну з візочком. «Чому ж ти мені не народила дитини?» — билася в його голові думка. З горя подався до найближчого бару.

Наталка просила Павла не захоплюватися спиртним.

— Коли вип'ю — щасливий, — відповідав.

— Хоч за кермо нетверезий не сідай.

Та він заводив автівку.

— Куди ж ти?

— Іду втіху шукати...

Цього дня Наталка востаннє бачила сина живим. Невдовзі їй повідомили про аварію...

Враз подалася, постаріла Наталка. Пекла втрата і з'їдала ненависть до Тараса, його доньки. Проклинала їх обох та її дитину. А потім чи то з горя, чи з ненависті з глузду з'їхала. Бродила, мов сновида, міськими цвинтарями.

— **Що ви тут шукаєте? — запитували її.**

— **Ненародженого ангела. Я стратила його, а він оживає. Він тут. Я знаю. Ховається від мене. Але я знайду його...**

Не дивувалися хворій жінці, адже ніхто не знав її страшної таємниці...

● АНЕКДОТИ

:)) :)) :))

У суді:

— Позивач, чому ви хочете розлучитися?

— Моя дружина хропе.

— Але ж це не привід.

— Та вона хропе за стіною у сусіда.

:)) :)) :))

Чоловік після суперечки з тещею каже синові:

— Принеси бабусі крем для губ.

— Який крем?

— Такий у тюбику, на ньому «Момент» написано.

:)) :)) :))

Закінчується медовий місяць. Подружжя свариться:

— Раз так, я їду до мами, — каже жінка.

Після паузи:

— І привезу її до нас.

:)) :)) :))

Чоловік до дружини:

— Викликай «швидку». У мене, здається, серцевий напад.

Жінка бере телефон чоловіка й запитує:

— Який у тебе пароль?

— Дякую, не потрібно. Вже відпустило.

:)) :)) :))

Дружина входить у ванну кімнату і бачить: на вазі стоїть чоловік і втягує живіт.

— Думаєш, це допоможе?

— Звичайно. Як я інакше побачу цифри?

Відповіді на сканворд із с. 34

			К	А	Л	Е	Й	Д	О	С	К	О	П
			А	О	О	О	К	Л	А				
Г	О	Н	Ч	А	Р	В	А	Т	М	Е	Т	Р	
О			А	М	І	Л	О	З	А	В	А		
Р	І	О	Н	І		В	А	Г	Р	У	Ш		
Т	К	Т				И	О	Л	Е	К			
Е	Р	А	Т	О		Ч	Н	И	Т	К	А		
Н	Р	О	З	У	М	Х	М						
З	Г	И	Н		Ш	А	Р	А	Д	А			
І	Н	Б	У	Р	М	О	Н	І	К	А			
Я	М	А	О	А		В		И					
	І	А	Б	А	К		Г	Р	О	З	А		
	М	А	П	У	Т	У		О	П	И	Л		
			А	Л	Е	Я		Т	А	А	Л	Ь	
			Р	І	Т	Е	А	Т	Р	П			
О	С	А	К	С	А	У	Л	Л	А	Р	А		
Л	І	Ф	Т	Н	А	Г	А		К				
Б	Е		А	К	Р	І	Е	Н	О	Н	А		
Г	О	Р	И	Л	А	К	О	Р	Т				
А	А	А		А		Ц							

«А ще так недавно нам «всюди буйно квітла черемшина...»

ФОТО 0312.UA.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Старість не радість

● **СМІХОТЕРАПІЯ** Йой, де то ті роки молоді? Чого то чес так скоро летит? Ади, гейби недавно був молодим. Міг випити кільо горівки, поспівати, набити комус рийку, полюбити свою жінку і паров чужих, лігти спати, навіть на цементі віспатисі, а рано встати і піти до роботи

Роман ДРОНЮК
(Вуйко Місь)

А тепер і поїж в міру, і віп'їш трошки, і ні з ким не б'єшсі, а рано встаєш, як би тобов орали. Рано покi себе збереш докупи, всьо тріщит, скрипит, хрипит. Мусиш йойкнути зо п'єть раз, пернути з штири рази. Покi найдеш шкарпеткі, покi вбереш, то радикуліт тебе злове. Потім припирає тебе до віходка, летиш, одна нога в кальоші — друга боса. В віходку знов сидиш напочіпках, і знов тебе ловит радикуліт. А баба вже дежурит, бо і її приперло, біжиш з віходка, як

кінь шахматний, штани підкігаїш уже в хаті належічи. П'яш ячмінну каву і хочеш шос їсти. Зачинаїш шукати штучну щеку — згадуїш, шо в тебе скліроз. Через годину находиш в слоїку на тумбочці, дивишсі, а в слоїку нема води, шо щека мокнула. Потім згадуїш, шо баба вночи пила таблетку напомацки, то чимос запивала...

— Ганю!
— Шо?
— А смачна була та вода?
— Яка?
— Шо ти вночи пігулку запивала?
— А я шо — її смакувала?
— Добре, шо не смакувала.
— Шо?

“
Рано покi себе збереш докупи, всьо тріщит, скрипит, хрипит.

— На здоров'ї!
— Ганю?
— Шо хоч?
— Не шокай, ліпше скажи, яким я урвитем був молодий, як я тебе шоночи мурдував?
— Йой, шибавсі по мені без толку.
— Як без толку — та я мустанг був!
— Ага, і як той кітайский мотоциколь. Їхати зачиная файно, а до пункту призначені не доїзде.

— Та що ти, бабо, мелеш, ти що, забула, що я в лужку вітворев?

— Не, не забула, — це тоди, як пива перепив? Чи тоди, як заблудивсі на постели, то ноги були на подушці, а голова на побішници?

— От дурна баба, всім молодицєм в селі подобалосі, а її не.

— Що ти сказав?

— Нічо, Ганунько, тобі сі причуло.

— Я питаю, що ти сказав, казанова ти колгоспний?

— То чо рівнуїш, як я був нездалний?

— Я тобі зараз дам молодість, горівки, курви!

— Та же тихо, Ганько.

— Ану іди в стайни повічишуй, а не фантазуй тут, філософе ти мішігіний, я зараз тачівков тобі віб'ю тоту філософію.

— Та йду, йду. Ніякої тобі романтики з цев бабов — село селом.

НАША ДОВІДКА:

Письменник **Роман ДРОНЮК**, гумореску якого сьогодні представили, здобув популярність через Facebook. Розмістивши на своїй сторінці першу оповідку від імені простого прикарпатського селянина — такого собі вуйка Міся (Михайла), він ніяк не міг уявити, що за кілька місяців матиме понад сто тисяч читачів в Україні й українській діаспорі в різних куточках світу. «Я створив вуйка, не задумуючись, і випадково вивів його «в люди». А потім зрозумів, що це вилилося у цілий проект. Спочатку «народився» вуйко, потім у нього з'явилася жінка Гані, далі — кум, у селі — баба Касі... Всі вони — вигадані персонажі, але «зліплені» з людей, яких я бачив у селі, з ким мене зводило життя», — розповів пан Роман агентству «Укрінформ». Сьогодні у групі «Вуйко Місь» понад 120 (!) тисяч підписників!

Мешкає Роман Дронюк на Покутті: у селі Новоселівка Городенківського району Івано-Франківської області. Працює у райцентрі Городенка керівником самодіяльного театру «Сучасник».

Беззахисність

● **ТЕПЛА ІСТОРІЯ** Іноді ми комусь — як шкірний покрив. Життєво важливі і необхідні. Коли безжальна реальність позбавляє когось того покриву, а ми можемо подмухати, де болить... Прикластися подорожником. Побути поряд, поки заживе. Мить. День. Ніч

Наталка МУРАХЕВИЧ

Іноді хтось і нам — рятівний круг чи хоча б соломинка. У вирі щоденних — не видимих іншим, банальних і побутових, але від того не менш жорстоких — ніби і не трагедій.

Той хтось трапляється, може, і зовсім чужий. Випадковий перехожий із життєвих перехресть. Просто — перехожий. Вітались при зустрічі. Чи й не вітались. Жили в паралельних реальностях. Могли розминутися.

Не розминулись.

Не помилилися номером. Не пройшли повз. Не запізнились.

Ангели-охоронці, мабуть, знають тисячі способів перетнути паралельні реальності. Коли є потреба.

І ось. Погляд. Слово. Жарт. Усмішка. Доторк. Смішна есеєска. Відповідь на нічний телефонний дзвінок. Маленький вогник у темряві ігнорацій.

Чим тобі допомогти?

Я тебе — чую...

Я просто — поруч. Побуду. Не бійся.

...Нікому не розповім.

Моменти нашої чи чиеїсь слабкості. Розгубленості. Нерівноваги.

У ті моменти ми всі потребуємо підтримки і захисту. Може, і ненадовго. Просто щоб зігрітися — й могли йти далі.

Ми всі буваєм беззахисні. Навіть якщо не визнаєм.

Зима завжди близько. Вона підступає.

Холод мовчання. Гострий лід нелюбові. Ковзаниця чужих безпеляційних і доленосних рішень, через яку не пройдеш свого шляху, не спіткнувшись чи не упавши.

Хтось має простягнути руку. Хтось має зігріти словом. Чи хоч поглядом.

Коли у Всесвіті перетинаються паралельні реальності — цьому є причина.

Ангеле мій, дякую, що перетинаєш...

Мою з чиеюсь. Чиеюсь — з моєю.

Невипадкові випадковості. В яких ми — ділимося теплом. Беремо чи даєм.

Ділимося.

...Побудь зі мною, добре?

Фото pixabay.com.ua.

Хтось має простягнути руку. Хтось має зігріти словом. Чи хоч поглядом.

Щоб життя було солодшим!

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!** Хтось відмовляється від десертів, боячись сумнозвісних зайвих кілограмів. Інші, навпаки, знаходять у ласощах втіху, «заїдаючи» ними стреси та неприємності. Не сперечатимемось ні з одними, ні з іншими – просто в усьому потрібно знати міру! Єдине, в чому ми абсолютно впевнені: якщо солодощі – то обов'язково домашні, адже вони завжди свіжі, якісні і приготовані з любов'ю

МЕРЕНГОВИЙ РУЛЕТ ІЗ ВИШНЯМИ

Ваші рідні любляють солоденьке? Приготуйте для них вишукану смакоту – меренговий рулет із кремом на білому шоколаді та вишневим курдом!

Інгредієнти: для коржа – 5 яєць, 250 г цукру, дрібка солі, 1 пакетик ванільного цукру, 0,5 ч. л. лимонного соку, 25 г (1 ст. л. з чубком) кукурудзяного крохмалю; для масляного крему – 200 г вершкового масла, 250 г згущеного молока (не вареного), 1 плитка білого шоколаду; для вишневого крему – 160 мл вишневого соку (з консервованої вишні, вже солодкого, а якщо із заморожених ягід, то додати 3 ст. л. цукру), 5 жовтків, 60 г вершкового масла, 2 ст. л. кукурудзяного крохмалю.

Фото stadklexroniki.com.

Приготування. Шоколад розтопіть у мікрохвильовці або на водяній бані й залиште, щоб трохи охолонув. Масло кімнатної температури збийте міксером, щоб стало пишним, і по кілька ложок додавайте до нього згущене молоко, продовжуючи збивати до консистенції однорідної гладенької маси. Наприкінці влийте розтоплений і білий шоколад і ще раз добре вимішайте.

Для другого крему вишневий сік влийте в каструльку і поставте на слабкий вогонь, щоб закипів. Тим часом жовтки збийте з крохмалем і тоненькою цівкою влийте в цю суміш гарячий сік, постійно мішаючи, щоб жовток не звернувся. Тоді всю масу при постійному помішуванні варіть на слабкому вогні до загустіння. Коли трохи схолоне, вкиньте до нього масло і трохи збийте міксером. Готові креми відставте.

Духовку прогрійте до 150 градусів. Білок збивайте до появи бульбашок, додайте дрібку солі та лимонний сік. Продовжуйте збивати, по столовій ложці підсипаючи цукор, наприкінці додайте ванільний цукор. Коли білки набудуть консистенції піни, що не виливається при перевертанні посудини, всипте крохмаль (завдяки цьому корж стане еластичнішим) і акуратно перемішайте. Тепер застеліть деко пергаментом для випічки, викладіть білкову масу на пергамент і випікайте приблизно 35 хвилин (корж готовий, як набуде гарного кремового кольору). Дістаньте з духовки й одразу перекадіть догори дном на застелену пергаментом решітку або іншу поверхню, накрийте рушником чи серветкою і залиште на хвилину 10. Коли трохи вистигне, змастіть спершу масляним кремом, а зверху на нього нанесіть вишневий. За бажанням можна в середину покласти вишень. Згорніть корж у рулет, допомагаючи собі пергаментом. Задекоруйте тріщини залишками крему, прикрасьте рулет горіхами та/або ягодами. Поставте в холодильник мінімум на 1 годину.

Топ-6 найдорожчих тортів у світі

1. ТОРТ У ВИГЛЯДІ МОДНОГО ПОДІУМУ 75 000 000 \$

Фото teg.com.ua.

Це дивовижна фантазійна робота британки Деббі Уінгем. На сьогодні торт у вигляді модного подіуму за 75 000 000 \$ вважається найдорожчим у світі. Його замовив шейх з Об'єднаних Арабських Еміратів з нагоди дня народження і заручин своєї дочки. Вага виробу – 450 кг, довжина – 2 метри. Він оздоблений алмазами та дорогоцінним камінням. Дочка шейха – завзята модниця, за її бажанням торт у вигляді подіуму був прикрашений істивними моделями та глядачами.

2. ТОРТ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВЕСІЛЬНОГО ШОУ ГЕЙВ — 52 000 000 \$

Фото teg.com.ua.

Простий на перший погляд білий торт для Національного весільного шоу гейв оздоблений більш як 2000 діамантів! Дорогий смаколик із 8 шарів півтора метра заввишки замовили організатори заходу в 2013 році в Ліверпулі.

Фото fishki.net.

3. «ПІРАТСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ» — 35 000 000 \$

Фото teg.com.ua.

Інша назва – «Піратська фантазія». Цей кондитерський виріб вартістю 35 000 000 \$ у 2012 році був визнаний найдорожчим у світі. Його приготував шеф-кухар Димуту Кумарасингхе. Кулінарний шедевр виконано у формі корабля, а його «родзинка» – коштовні камені, якими заповнений «корабель». Їстівна частина зроблена з використанням гарбуза, лимона, різних видів шоколаду.

4. АЛМАЗНИЙ ТОРТ ДЕВОРИ РОУЗ — 30 000 000 \$

Девора Роуз, редакторка зі США, любить дивувати публіку. Алмазний торт обійшовся у 30 000 000 \$. Кондитерський виріб був більше метра у висоту і прикрашений дорогоцінним камінням. Але для того, щоб реалізувати своє бажання, світській левиці Деворі Роуз довелося займатися пошуками творця реаліті-шоу «Король Кондитерів», саме він прийняв замовлення і приготував його. Тортом частували гостей на вечірці.

Фото teg.com.ua.

ТОРТ «СЕНСАЦІЯ»

Такий кондитерський виріб підійде і до сімейного чаювання, і на святковий стіл

Інгредієнти: для кокосового коржа – 7 білків, 250 г цукру, 5 ст. л. борошна, 200 г кокосової стружки; для шоколадного коржа – 3 яйця, 3 ст. л. цукру, 4 ст. л. борошна (з чубком), 1 ст. л. какао, 1 ст. л. олії, 0,5 ч. л. розпушувача; для крему – 100 мл міцної кави, 200 мл молока, 100 г цукру, 1 ст. л. крохмалю, 7 жовтків, 250–300 г вершкового масла, ванілін, 2 ст. л. коньяку (за бажанням).

Приготування. Білки добре збити з цукром до стійких піків, додати просіяне борошно, акуратно вимішати, ввести кокосову стружку. Пекти у формі, застеленій пергаментом, до золотистого кольору при 180 градусах приблизно 40–45 хвилин. Остудити і розрізати навпіл горизонтально. Для шоколадного коржа яйця добре збити з цукром, додати олію, всипати просіяне борошно з какао та розпушувачем й акуратно вимішати лопаткою. Пекти при 180 градусах 20 хвилин. Усі складники для крему, окрім масла, змішати в каструльці і варити до загустіння. Масло кімнатної температури збити міксером. Поступово по ложці додавати в нього заварний крем, продовжуючи збивати на мінімальних оборотах. Готувим кремом змастити коржі, чергуючи білі з коричневим. Боки і верх змастити залишками крему й обсыпать кокосовою стружкою.

Фото Natalja Martinez, facebook.com.

ПЛЯЦОК «ПАНСЬКІ ЗАБАГАНКИ»

Фото youtube.com.

Ніжне поєднання сирно-карамельної начинки із чорносливом нікого не залишить байдужим

Інгредієнти: для коржів – 4 яйця, 45 г кукурудзяного крохмалю, 300 г вареного згущеного молока, 600 г сиру, 300 г борошна, 45 г какао, 10 г розпушувача, 60 г цукрової пудри, 120 г сметани, 160 г вершкового масла, 100 г горіхів, 250 г чорносливу; для крему – 300 мл молока, 120 г цукру, 30 г кукурудзяного крохмалю, 170 г вершкового масла, 70 г вареного згущеного молока.

Приготування. Сир перетерти через сито або змолоти блендером на однорідну масу. Яйця злегка збити, додати крохмаль, варене згущене молоко та перемішати. Всипати перемелений сир, вимішати до однорідності.

Для основи коржа змішати борошно з какао, цукровою пудрою та розпушувачем. До цієї суміші додати сметану та масло кімнатної температури, замісити еластичне тісто. Відділити від нього третину і покласти у морозильну камеру на 30 хвилин, решту розкачати завтовшки 3–4 мм, викласти на деко (приблизно 25x35 см), сформувавши бортики висотою 1,5 см. На тісто рівномірно розподілити половину сирної начинки. Чорнослив начинити горіхами та викласти на сирну масу. (Якщо чорнослив твердий, його слід залити на 5 хв гарячою водою, потому промокнути зайву вологу паперовим рушником. Решту сирної начинки викласти на чорнослив, зверху потерти тісто з морозилки. Випікати 50 хвилин при 180 градусах.

Готуємо крем. У 150 мл холодного молока розчинити крохмаль і поволі влити у 150 мл киплячого молока, додати цукор і, постійно помішуючи, довести до кипіння й охолодити. Масло кімнатної температури збити на великих швидкостях протягом 6–7 хвилин. Невеликими порціями, по ложці-дві, додавати охолоджений заварний крем, не припиняючи збивати міксером ще протягом 10–15 хвилин. Додати варену згущенку і знову збити упродовж кількох хвилин до отримання пухкого та однорідного крему.

Охолоджений корж розрізати впоперек на 2 частини – пляцок складатиметься з двох шарів. Три чверті крему викласти між двома коржами, ще однією частиною змастити боки. Пляцок поставити у холодильник на 12 годин.

ТОРТ «КАЛЕЙДОСКОП»

Такий торт можна приготувати з додаванням шматочків фруктів, печива, шоколаду, родзинок тощо

Інгредієнти:

300–400 г різнокольорового мармеладу, 0,5 л сметани, 25 г желатину, 150 мл молока, 3–4 ст. л. цукру, 1 пакетик ванільного цукру.

Приготування. У теплом (але не гарячому) молоці розчинити пачку желатину, розмішайте і залиште для набухання. Мармелад поріжте кубиками і викладіть у форму для торта. До сметани додайте молоко з желатином, звичайний та ванільний цукор, поставте все на маленький вогонь і прогрійте, ретельно помішуючи. Охолодіть і залийте цим сметаним кремом порізаний мармелад. Потримайте у холодильнику 4–5 годин. Щоб дістати торт із форми, опустіть її на 30–40 секунд у миску з гарячою водою, тоді накрийте пласкою тарілкою чи блюдом і переверніть.

Фото chermotari.com.

ПЛЯЦОК «ЕЙФОРІЯ»

Його приготування потребує часу й терпіння для приготування, але, скуштувавши смачний торт з маком та горіхами, ви не пошкодуєте затрачених зусиль

Інгредієнти:

150 г борошна, 120 мл кави еспресо, 2 ст. л. какао-порошку, 8 жовтків, 10 білків, 300 г цукру, 1,5 ч. л. порошку для випічки, 1 пакетик амонію, 250 г вершкового масла, 80 мл олії (без запаху), 150 г маку, 100 г горіхів, 170 мл вершків, 200 г чорного шоколаду, 1 банка (370 мл) згущеного молока.

Приготування. Кавові коржі. Заварити міцне еспресо, влити до какао-порошку, розмішати, остудити. 4 жовтки розтерти з цукром (120 г), додати олію і кавову суміш. В окремій мисці змішати сухі інгредієнти: борошно, порошок для випічки й амоній, ввести в кавово-жовткову суміш і розділити на 2 частини, одну з них поставити в холодильник (для другого коржа). Збити 6 білків із 30 г цукру до стійких піків, половину обережно ввести в тісто і випікати при 180 градусах приблизно 25–30 хвилин. Коли перший корж буде готовий, дістати іншу частину тіста з холодильника, додати решту збитих білків і спекти другий корж (білки треба вводити тільки безпосередньо перед випічкою). **Маковий корж.** Подрібнити та обсмажити волоські горіхи на сковороді до золотистого кольору. 100 г вершкового масла збити з цукром (100 г), по одному ввести 4 жовтки, додати сухий мак і попередньо обсмажені горіхи. 4 білки добре збити з цукром (50 г), ввести в масу за декілька прийомів, обережно вимішуючи. Пекти при 180 градусах до готовності, приблизно 40 хвилин. **Для крему** жирні вершки довести до кипіння, зняти з вогню, додати поламаний на шматочки чорний шоколад, перемішати до однорідної маси й залишити охолоджуватися. Перемастити коржі, поклавши маковий посередині.

Фото receptystrav.com.

● **Топ-6 найдорожчих тортів у світі**

5. ТОРТ ДЛЯ BRIDAL SHOW — 20 000 000 \$

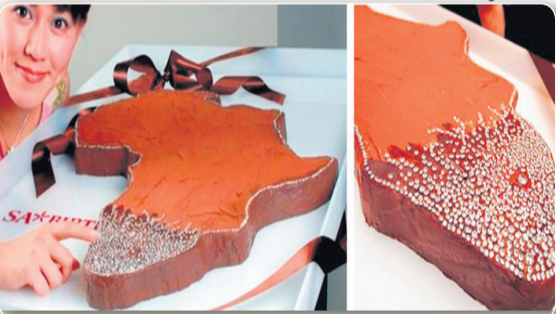
Фото teg.com.ua.

Bridal Show – це щорічна подія, що об'єднує найкращих представників весільної індустрії і визначає її тенденції. Спеціально для цього шоу розкоші кондитер Нахид Парса приготував торт за 20 000 000 \$, прикрашений діамантами і розсипом золотих пластівців.

6. ТОРТ «АФРИКА» З ДІАМАНТАМИ — 5 000 000 \$

Фото teg.com.ua.

Японський мільйонер вирішив «виділитися» – створив торт «Африка», прикрашений 2000 діамантами. Для цього звернувся до професійних шеф-кухарів. На вигляд кондитерський виріб за 5 000 000 \$ схожий на звичайний, але частина його усипана коштовностями. В інтернеті є лише один знімок торта у вигляді Африки.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

- Люба, тобі не здається, що ти їси забагато солодкого?
- Коханий, це ж усього десятий торт у цьому році...
- А нічого, що сьогодні лише 10 січня?
:) :)
- Бач, яка ти! Собі взяла великий шматок торта, а мені залишила маленький.
- А ти як би зробив?
- Я, звичайно, взяв би собі маленький.
- Ну то чого кричиш? Я ж тобі такий і дала.
:) :)
- Поважний клієнт заходить у кондитерську.
- Добрий день, мені потрібен красивий великий торт до дня народження дружини.
- Скільки свічок?
- Як завжди – 30.

Фото receptydoma.top.

ШОКОЛАДНО-СИРНИЙ ТОРТ

Цей смаколик готується дуже швидко й просто. Впорається навіть кулінар-початківець. Спробуйте, вам сподобається!

Інгредієнти: для коржа – 2 яйця, 1 банка згущеного молока, 1 скл. борошна, дрібка солі, 2–3 ст. л. какао, 0,5 ч. л. харчової соди; для крему – 250 г сиру, 250 мл вершків, 100 г цукрової пудри, ванілін; для глазури – 1 плитка шоколаду, 50 мл вершків.

Приготування. Збити яйця з сіллю, додати згущене молоко і ще раз збити. Всыпати 1 склянку просіяного борошна, какао і соду. Форму застелити пергаментом, змастити маслом і викласти тісто. Випікати за температури 175–180 градусів 10–15 хвилин (готовність можна перевірити дерев'яною шпажкою). Для крему збити сир за допомогою блендера до отримання пастоподібної маси, додати вершки, збити з цукровою пудрою. За бажанням можна додати ванілін. Розрізати корж на дві частини. Змастити кожну кремом. Для приготування глазури розтопити шоколад на паровій бані або у мікрохвильовці, додати вершки. Залити торт глазур'ю і залишити на кілька годин у холодильнику, щоб настоявся.

АПЕЛЬСИНОВИЙ КЕКС

Взимку неймовірно смакує випічка з цитрусовими!

Інгредієнти: 2 яйця, 160 г цукру, 125 мл кефіру, 125 мл апельсинового соку, 260 г пшеничного борошна, цедра 1 апельсина, 1 ч. л. розпушувача, 1/4 ч. л. соди, дрібка солі, 1 пакетик ванільного цукру.

Приготування. Збити цукор, яйця, додати цедру, кефір та сік апельсина. Змішати борошно, розпушувач, соду, ванільний цукор, сіль, додати сухі складники до мокрих. Збивати тісто не потрібно, лише ретельно вимішати, воно має бути рідким та стікати з ложки. Можна використати форму 24x11 см чи будь-яку іншу для кекса (якщо значно більша, то подвоїти інгредієнти). Випікати при 180 градусах 40–50 хвилин, готовність перевіряти дерев'яною шпажкою. Коли охолоне, посипати цукровою пудрою.

До речі

- Аби надати кексові більш яскравого кольору, до тіста можна додати трішки куркуми.
- Натираючи цедру апельсина, не використовуйте білий пласт, бо він гірчитиме в тісті. Тріть лише помаранчевий.
- Кекси можна спекти порційно, а також прикрасити кремом.

Фото youtube.com.

Гороскоп кохання на лютий 2021 року

● **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** Здається, всього 28 днів, а вони можуть принести у ваше життя неймовірні почуття

ОВЕН (21 БЕРЕЗНЯ — 20 КВІТНЯ)

Самотні Овни зможуть звільнитися від старих забобонів і поміняти свою поведінку, тим самим відкривши собі шлях до нових знайомств. А тим, хто вже закоханий, рекомендується трохи збавити ревний запал. Якщо вашим партнером захоплюються інші, ви — щасливчик (щасливиця) і потрібно цінувати того, хто поруч, а не відштовхувати підозрами.

Одруженим або заміжнім рекомендовано уникати спокуси навіть пофліртувати з протилежною статтю. І не шукайте романтики в інтернеті: ризикуєте потрапити на перевірку вашого партнера.

РАК (22 ЧЕРВНЯ — 22 ЛИПНЯ)

У цьому місяці Раки більше дбатимуть про сексуальну частину стосунків, ніж про романтичну. Але можуть бути сварки з другою половинкою. У такі моменти краще контролювати себе і не давати волю емоціям.

У Раків може загостритися почуття ревності, тому потрібно намагатися гасити його. Друга половина лютого стане визначальною у стосунках. Пара або подолає всі перешкоди і вийде на новий рівень довіри, або остаточно розлучиться.

ТЕЛЕЦЬ (21 КВІТНЯ — 20 ТРАВНЯ)

У першій половині місяця любов і стосунки будуть на останньому місці. У суєті вирішення питань побуту та роботи зовсім забудете про другу половину і незабаром про це пошкодуєте.

Для вільного Тельця відсторонення від справ любовних може закінчитися не менш плачевно. Адже втратити людину, яка мріє з ним познайомитися, так легко.

ЛЕВ (23 ЛИПНЯ — 23 СЕРПНЯ)

Ревності і прискіпливість до партнера призведуть до розладу у стосунках. Лев повинен постаратися не образитися і бути лояльним до близьких людей.

Сімейним парам у цей період дуже легко знайти компроміс і відновити довіру, залишивши непорозуміння і образи в минулому. Затишним холостякам небесні світила обіцяють зустріч із половинкою і можливість створити міцну сім'ю.

БЛИЗНЮКИ (21 ТРАВНЯ — 21 ЧЕРВНЯ)

На початку місяця можна зустріти другу половинку, тому самотнім не варто відмовлятися від знайомств і побачень. У лютому Близнюки будуть душею будь-якої компанії.

Також рекомендується проявляти увагу до своєї другої половинки і не боятися бути наполегливими. Тверезо оцінюйте ситуацію і не піддавайтеся спонтанним емоціям.

ДІВА (24 СЕРПНЯ — 23 ВЕРЕСНЯ)

Початок лютого виявиться романтичним. Вільні Діви будуть в активному пошуку партнера, однак він виявиться безрезультатним. Закоханість раптово виникне до людини, з якою знайомі давним-давно.

У сім'ях виникатимуть скандали через нерозуміння і складний характер. Тому Дівам необхідно переглянути свою поведінку, почати проявляти м'якість — інакше все закінчиться розлученням.

ТЕРЕЗИ (24 ВЕРЕСНЯ — 23 ЖОВТНЯ)

Останній місяць зими почнеться з нових знайомств. Може зав'язатися роман, який не переросте в міцний зв'язок. Астрологи кажуть, що почуття зникнуть так само швидко, як і з'явилися. Середина місяця — найкращий час для того, щоб побути разом з другою половинкою. Терези в шлюбі повинні більше часу приділяти дітям. Тих, у кого є дорослі діти, чекає довгоочікувана зустріч із ними, яка принесе тільки радість.

КОЗЕРІГ (22 ГРУДНЯ — 20 СІЧНЯ)

Вибрати одного партнера з декількох виявиться складним завданням. Можливо, така поведінка буде пов'язана з помітними недоліками другої половинки, які неможливо прийняти. Астрологи рекомендують краще придивлятися до свого вибору, виявляти не тільки його найкращі сторони, а й недоліки.

Сімейним представникам цього знака зодіаку важливо звернути увагу на розподіл домашніх обов'язків, враховуючи час зайнятості кожного члена сім'ї.

СКОРПІОН (24 ЖОВТНЯ — 22 ЛИСТОПАДА)

Стабільність буде порушено як у сімейних, так і в самотніх представників цього знака. Однак місяць обіцяє бути наповненим яскравими враженнями. Проте напружена сімейна обстановка, породжена систематичними конфліктами через несумісність психотипів партнерів, може призвести до важкого розставання пари.

У першій половині місяця самотнім Скорпіонам не рекомендується планувати довготривалі стосунки. Другу частину лютого краще присвятити можливим варіантам зміцнення нинішніх. Це принесе свої позитивні плоди.

ВОДОЛІЙ (21 СІЧНЯ — 20 ЛЮТОГО)

Будете дарувати та випромінювати любов завдяки впливу Венери, що може стати проблемою у певних ситуаціях. Звертайте особливу увагу на свого обранця і забудьте про флірт з іншими. Також можете закохатися і познайомитися з кимось новим, що вас трохи налякає, бо у вас є партнер. Розставте пріоритети, прийміть правильне рішення. Лютий — холодний і розважливий місяць. І, твердо все обміркувавши, Водолії будуть готові легкою ходою увірватися в романтичний світ навесні.

СТРІЛЕць (23 ЛИСТОПАДА — 21 ГРУДНЯ)

Лютий буде кризовим у плані стосунків. Можливо, з'явиться невідома інформація про вашу половинку і вона може бути настільки шокуючою для вас, що це закінчиться розривом. Як пророкує любовний гороскоп, Стрільців можуть очікувати великі зміни. Не віддавайте всього себе партнеру, до якого вже нічого не відчуваєте. Визначайте пріоритети і думайте тверезо.

РИБИ (21 ЛЮТОГО — 20 БЕРЕЗНЯ)

На початку місяця в особистому житті намічені зміни — є висока ймовірність зустрітися з новою цікавою людиною. У другій декаді в самотніх Риб настане невелике затишся у стосунках, викликане зайнятістю на роботі. Одруженим у цей період рекомендується бути терплячими і намагатися зрозуміти свого партнера, оскільки через вроджену впертість виникне багато сварок і непорозумінь. У третій декаді маєте приділяти більше уваги сімейному та особистому життю.

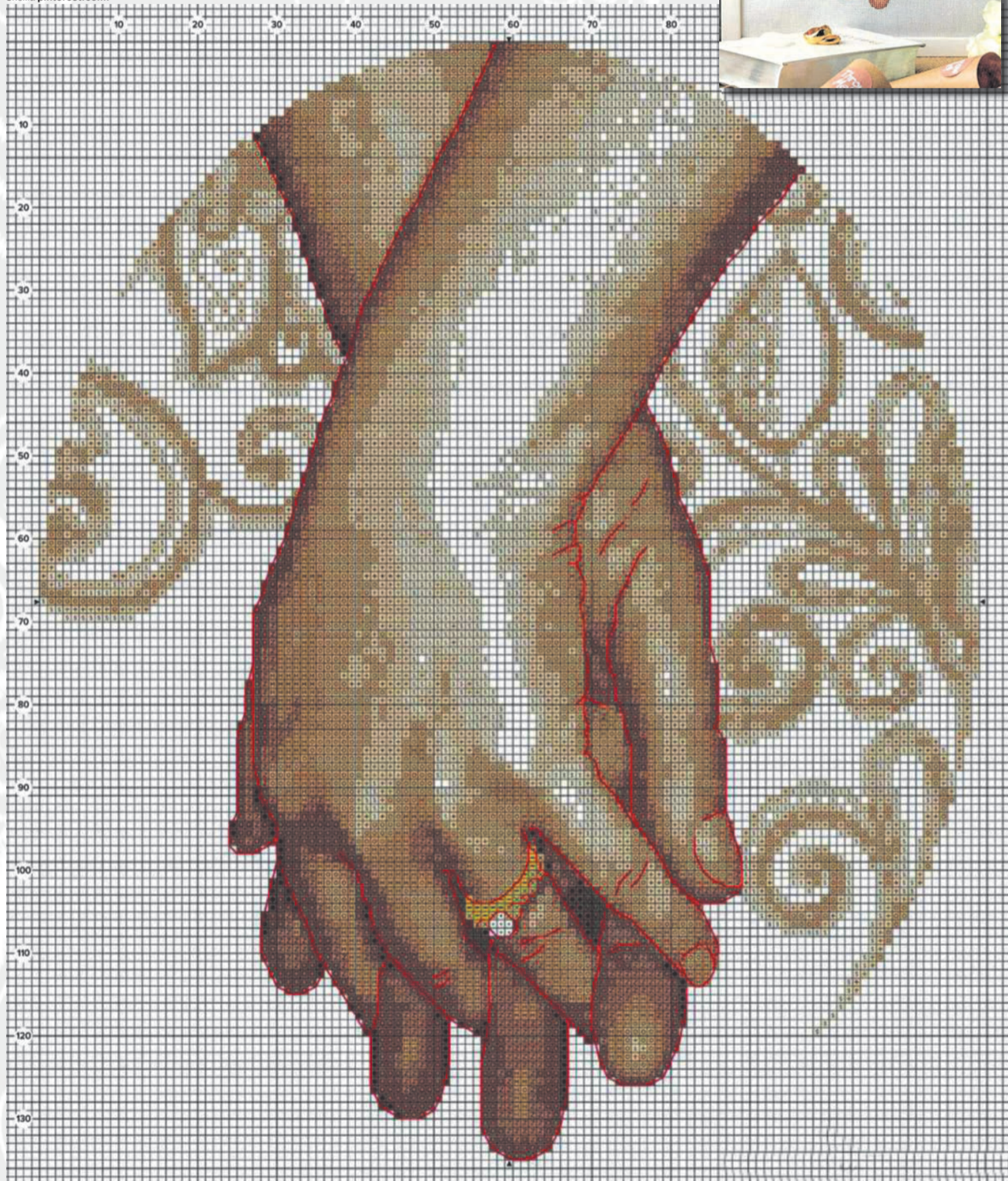

Джерело: year.pp.ua.

● ЧАРІВНА ГОЛКА

*Рука в руці, стук серця
в унісон –
отак би йти щодня,
крізь терни й роки...*

Схема [pinterest.com](https://www.pinterest.com).

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«У кожній людині сонце.
Тільки дайте йому засяяти!» (Сократ).

Картина Олега ШУПЛЯКА «Великий вибух», 2016.

Амур не промазав – свідчать емоції наречених.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

2021

Січень							Липень							
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н	
				1	2	3					1	2	3	4
4	5	6	7	8	9	10	5	6	7	8	9	10	11	
11	12	13	14	15	16	17	12	13	14	15	16	17	18	
18	19	20	21	22	23	24	19	20	21	22	23	24	25	
25	26	27	28	29	30	31	26	27	28	29	30	31		

Лютий							Серпень						
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7							
8	9	10	11	12	13	14	2	3	4	5	6	7	8
15	16	17	18	19	20	21	9	10	11	12	13	14	15
22	23	24	25	26	27	28	16	17	18	19	20	21	22
							23	24	25	26	27	28	29
							30	31					

Березень							Вересень								
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н		
1	2	3	4	5	6	7					1	2	3	4	5
8	9	10	11	12	13	14	6	7	8	9	10	11	12		
15	16	17	18	19	20	21	13	14	15	16	17	18	19		
22	23	24	25	26	27	28	20	21	22	23	24	25	26		
29	30	31					27	28	29	30					

Квітень							Жовтень							
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н	
				1	2	3	4					1	2	3
5	6	7	8	9	10	11	4	5	6	7	8	9	10	
12	13	14	15	16	17	18	11	12	13	14	15	16	17	
19	20	21	22	23	24	25	18	19	20	21	22	23	24	
26	27	28	29	30			25	26	27	28	29	30	31	

Травень							Листопад						
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н
					1	2	1	2	3	4	5	6	7
3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13	14
10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20	21
17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27	28
24	25	26	27	28	29	30	29	30					
31													

Червень							Грудень								
п	в	с	ч	п	с	н	п	в	с	ч	п	с	н		
1	2	3	4	5	6						1	2	3	4	5
7	8	9	10	11	12	13	6	7	8	9	10	11	12		
14	15	16	17	18	19	20	13	14	15	16	17	18	19		
21	22	23	24	25	26	27	20	21	22	23	24	25	26		
28	29	30					27	28	29	30	31				

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ volyn.com.ua

Найкращий весільний фотограф світу живе у Рівному

● **ЗНАЙ НАШИХ!** Нещодавно Тарас Терлецький став володарем міжнародної премії Golden Heart Awards (IGHA)

«Оце так поворот! Став найкращим весільним фотографом світу 2020 року за версією Ighawards. Дуже щасливий і дуже пишаюся цим. Велика подяка тим, хто вірить у мене. Далі — нові вершини, далі — прославляти Україну», — поділився новиною в мережі рівнянин, зазначаючи, що на початку захоплення фотографією головним для нього були гроші, але з часом прийшло розуміння, для чого і для кого він все це робить. «Якщо не вкладати душу у світлинку, то навіщо взагалі виходити на зйомку? Просто, щоб натискати на кнопку? Задумайтеся...» — розмірковує майстер

Катерина ЗУБЧУК

«У ВИШІ Я ВИВЧАВ... ВИЩУ МАТЕМАТИКУ»

А вже детальніше про те, як захоплення стало справою життя, та ще й такою успішною, ми дізналися від пана Тараса у телефонній розмові. Народився він, як з'ясувалося з перших слів, у місті Нетішин на Хмельниччині.

— Які ж стежки привели вас у Рівне?

— Я після школи став студентом водного інституту у цьому

місті — нині Національного університету водного господарства та природокористування. Навчався на факультеті вищої математики, обравши спеціальність «автоматика управління тепловими процесами». Залишився у Рівному, але скоро повернувся у свій рідний Нетішин і рік-два працював за здобутою у виші спеціальністю на атомній електростанції.

Продовження на с. 18–19

Наш YouTube-канал

Наш Telegram-канал

№1 (27) **36**